

for vietnam

Nr.1 1970 årg.5

Pris kr. 1,50

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

**Solidaritet med Vietnams
og Sørøst-Asias folk!**

Ny studiesirkel Bestill nå!

NYE STUDIESIRKLER FRA SOLIDARITETSKOMITEEN

De to nye studiesirklene som Solidaritetskomiteen har utarbeidet markerer et viktig skritt framover i arbeidet for Vietnams folk. I studiesirklene har Solkom samlet og systematisert det materialet vi har om utviklinga og årsaken til Vietnam-krigen, de erfaringer vi har vunnet i kampen mot USA-imperialismen, i Vietnam og i Norge.

Solkoms studiesirkel, trinn I, inneholder i alt 3 brev:

- Brev 1 omhandler litt historie, FNL, folkekrig, frigjorte områder, Ho Chi Minh.
- Brev 2 omhandler USA-imperialismen, NATO, USA — Sovjet.
- Brev 3 omhandler Vietnamarbeidet i Norge.

Solkoms studiesirkel, trinn II, er på tilsammen 8 brev. Den er en revidert og forbedra utgave av den gamle studiesirkelen fra Solkom:

- Brev 1 omhandler Vietnams historie.
- Brev 2 omhandler FNL's dannelse og utvikling, livet i de frigjorte områdene, folkekrig.
- Brev 3 omhandler USA-imperialismen. Brevet er delt i to deler. Del I behandler imperialismens framvokst og allmenne teori. Del 2 omhandler utviklinga og bakgrunnen spesielt for USA-imperialismen.
- Brev 4 omhandler NATO, USA-imperialismens redskap i Norge.
- Brev 5 omhandler kampen i de andre landa i Sørøst-Asia.
- Brev 6 omhandler Sovjet — USA, samarbeid og kappestrid.
- Brev 7 omhandler teorien om enhetsfront, hvordan man må arbeide for å skape en front mot USA-imperialismen i Norge.
- Brev 8 omhandler den historiske utviklinga i Solkom, hvordan arbeidet for Vietnams folk stadig har blitt styrka gjennom Solkom.

Solkoms studiesirkel trinn I er ment å være en enkel og kortfatta innføring om Vietnam-krigen og arbeidet for Vietnams folk i Norge. Siden sirkelen er så kort går den nødvendigvis ikke noe dypt inn i emnene.

Solkoms studiesirkel trinn II går på alle måter grundigere til verks, den vil trenge dypere inn i de enkelte emner og inneholder også mye mer dokumentasjon.

Mange studiesirkler drives av de lokale FNL-grupper og komiteer som Solkom har rundt i landet. Men vi oppfordrer også alle våre sympatisører til å bestille sirkelen og, dersom det er mulig, starte en studiesirkel om Vietnam sammen med noen kamerater. De steder hvor det allerede er aktive FNL-grupper bør man kontakte disse for å få hjelp i arbeidet. Men det er sjølsagt ennå mange steder, skoler og arbeidsplasser hvor det ikke er noen FNL-gruppe, sjøl om grunnlaget for ei slik gruppe skulle være godt. En studiesirkel kan legge grunnen for ei seinere FNL-gruppe på disse stedene.

Hvis dere tenker på å starte en slik studiesirkel så kontakt Solkom, Boks 558, Oslo Sentrum, (Tlf. 20 76 84) så skal vi forsøke å hjelpe dere i arbeidet ved å gi mer detaljerte opplysninger og råd om hvordan dere kan organisere en slik sirkel. Begge sirklene kan bestilles fra Solkom og koster kr. 3,— for trinn I, og kr. 5,— for trinn II.

**BESTILL STUDIESIRKLER FRA SOLKOM!
START EN STUDIESIRKEL SAMMEN MED NOEN KAMERATER**

Solkom hos PRR

Den 15. februar avla to representanter for Solidaritetskomiteen for Vietnams landsstyre et besøk på PRR's informasjonskontor i Stockholm. Det ble ført vennskapelige og åpenhjertige samtaler om situasjonen i Sør-Vietnam, PRR's aktuelle oppgaver, Vietnam-arbeidet i Norge m. m. Representanten for PRR-kontoret benyttet anledningen til å uttrykke sin fulle tilfredshet med det arbeidet Solkom har utrettet i Norge. Han sa bl. a. : — I det store og hele er jeg enig i hva dere har gjort. Parolene deres er sikkert riktige. Gjennom NATO er USA-imperialismen vår felles fiende også i deres land. I dag må alle krefter samles om Vietnam. De interne problemene i Norge må forbindes med Vietnam-problemet. I dag utgjør kravet om anerkjennelse av PRR et aspekt ved den politiske kampen, sa PRR-representanten. Solkom avla også et besøk på DRV's ambassade i Sverige og ble mottatt av charge d'affaires s. i., Nguyen Dinh Thanh.

Ho Chi Minh-plakat

Størrelse 40x60 cm. Svart-hvitt. Pris kr. 3,—. Bestilles gjennom Solidaritetskomiteen for Vietnam, Boks 558, Oslo Sentrum.

SJØLKRIKK

I behandlingen av NATO's unntakslover i tidligere nummer av For Vietnam og de norske beredskapslovene har vi gjort en feil. Vi har blandet sammen sitater fra Odelstingsproposisjonen og de lovene som endelig ble vedtatt. Dette har ingen politisk betydning, men for å gi våre lesere et helt korrekt bilde, bringer vi i et seinere nummer en artikkel om situasjonen rundt 1950, Odelstingsproposisjonen og loven, noe som dette nummer ikke gir plass til.

STRÅET NIXON KLYNGER SEG TIL

»Vietnamisering» er den nederlagsdømte amerikanske imperialismens siste strategi i Vietnam-krigen. I større målestokk bærer den navnet Nixons »nye Asia-politikk». I den vestorienterte pressa framstilles imperialistenes nye manøvrer for »et vendepunkt», »mer politisk realisme» og man sprer illusjoner om at USA er i ferd med å oppgi sine maktposisjoner i Asia og ellers i verden frivillig.

At dette ikke stemmer med virkeligheten skal vi snart se.

På Stillehavsoya Guam lanserte Nixon i juli 1969 en ny doktrine for USA i Asia når han bl. a. sa: »Vi har basert vår politikk på en vurdering av verden som den er, mer enn det den var for 25 år siden rett etter den andre verdenskrigen. Mang en politikk som var riktig og nødvendig da — er avlegs i dag.» Og etterpå har han slått fast at dette er »grunnlaget i den doktrina jeg lanserte på Guam». Med andre ord, Nixons politiske omslag kommer på bakgrunn av den aktuelle verdenssituasjonen. Og den er som kjent ikke særlig fordelaktig for USA-imperialismen: nederlag over hele linja i Vietnam, framgangsrrike frigjøringskamper i Sørøst-Asia, voksende opinion og sterk misnøye i hjemlandet, dollar-krise og andre økonomiske vansker. — »Den nye politikken» kan da ikke bety noe annet enn et forsøk på å redde det imperialistiske system fra nye nederlag og kriser. *Nixon-doktrina er en tapers doktrine.*

»VIETNAMISERING»: USA BLIR, SAIGON SLÅSS.

Om Nixon-doktrina sier Pentagon: »Den forkaster isolasjonismen. Den er en mellomveg som går ut på å gi et kjernefysisk vern mot stormaktsaggresjon og tilbyr våre allierte militære råd og forsyninger der det trengs. Men ethvert folk vil måtte sørge for å bemanne sitt eget forsvar.» (I tråd med dette skal det ifølge statsbudsjettet som Nixon la fram den 2. februar i år, gis 3 162 mill. US-dollars i militærhjelp til reaksjonære regimer i Sørøst-Asia, fortrinnsvis Sør-Vietnam, Taiwan, og Sør-Korea. Det er en økning på 34 mill. fra i fjor.)

— Splitt og hersk, la de andre slåss, mens vi tjener på opprustninga — dette er gammel imperialistisk logikk. »Asia-ter skal bekjempe asiater», mens USA blir og trekker ut profitten. (Dette skulle også gå fram av andre artikler i dette numret.) — Men er dette egentlig noe nytt?

»Nå er det deres tur igjen, gutter» — General Abrams inspiserer en avdeling Saigon-soldater.

FNL seirer!

Militærkommunike fra Overkommandoen for Folkets
Væpnede Frigjøringsstyrker i Sør-Vietnam, 31/12 1969:

1969:

- a) 645 000 fiendetropper, drept, såra eller tatt til fange (derav 235 000 US-tropper og satelitter).
- b) 6400 ulike slags fly.
- c) 19 000 militære kjøretøyer ødelagt.
- d) 1700 fartøyer skutt i senk.

Til sammenlikning kan nevnes disse tall fra 1968:

- a) 630 000 b) 6000 c) 13 500 d) 1000

Strået Nixon klynger seg til.

Historien kan fortelle at dette ikke er tilfellet. For over 20 år siden forsynte USA Chiang Kai-shek i Kina med våpen og penger, men størstedelen av den 8 millioner store hæren var tvangsrekrutterte kinesere, i virkeligheten USA-imperialismens kanonføde. — Denne politikken gikk også igjen først på 60-tallet i Vietnam. USA's politikk gikk ut på å forsyne Diem og de andre Saigon-juntaene med våpen, penger og «ekspertise». Men ettersom folkets styrker vant fram og slo Saigon-styrkene i slag etter slag, kastet USA sin «begrensede krigføring» overbord og sendte i løpet av kort tid en halv million aggresjonssoldater til å okkupere Sør-Vietnam. Dette var å «amerikanisere» krigen, at den ikke har falt heldigere ut enn de andre strategiene, ser vi tydelig i dag.

Til i dag har Vietnam-krigen kostet USA 100 milliarder dollars og titusener av soldater livet.

Både «Vietnamisering» og «Amerikanisering» har spilt fallitt. Men Nixon — USA-imperialismens overhode — har ikke annet valg enn å «sette de sørvietnamesiske (Saigon-) styrkene til å ta på seg det fulle ansvaret for Sør-Vietnams sikkerhet» og få i stand «en vesentlig økning i de sørvietnamesiske troppenes trening og utstyr.» Kort og godt: USA vil bli, men prøver å redde stumpene og overlater døds-kampen til Saigon-hæren.

I en slik situasjon blir det viktigere enn noensinne å kreve øyeblikkelig, betingelsesløs og fullstendig amerikansk tilbaketrekning fra Vietnam og anerkjennelse av PRR!

NIXONS NYE FORMEL:

Saigon-styrker på bakken
+ US Air Force i lufta
= Nye nederlag

» — De væpnete sørvietnamesiske styrkene oppviser fremdeles skrikende mangler på ledelse, kampmoral og effektivitet.»

» — De fleste sørvietnamesiske soldatene har hele tida nok med å tenke på å redde livet.»

Disse to sitatene fra Newsweek 9. februar i år forteller en god del om den allmenne tilstanden innafor marionettehæren til Saigon-administrasjonen, som nå blir mer og mer pålagt å ta over det «militære ansvaret» for de områdene som Thieu og Ky ennå så vidt behersker.

Sjølsgat er det ikke noe rart at Saigon-styrkenes soldater mangler kampvilje og mot. De fleste er tvangsrekruttert, er usselt lønnet og kjemper dessuten for en fremmed imperialistmacts interesser og en korrump overklasse. Noen ledelse kan de heller ikke ha, da Saigon-juntaen kun representerer seg sjøl og enda så liten den er, rammes den stadig av indre strid og kriser. Det skulle da heller ikke være vanskelig å skjønne at effektiv kan en slik «hær» ikke bli. Byråkrati, en bunnløs korrupsjon, desertering, pessimisme og krigstrøtthet er framherskende trekk ved Thieu og Ky's soldater.

I 1969 vant Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker i Sør-Vietnam nye store seirer (se oversikten). 1969 var et år fylt av sammenhengende offensiver og geriljakrigføring. Ei viktig oppgave har vært å befeste folkets nyopprettede politiske maktorganer og opprettinga av revolusjonære komiteer på

forts. neste side

FNL leder folket

Gjennom norsk presse støter en fremdeles på begrepet »Vietcong». »Vietcong» som på vietnamesisk betyr vietnamesiske kommunister, er et amerikansk-inspirert skjellsord på Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, — en organisasjon som består av en rekke politiske, sosiale og religiøse grupperinger med det felles mål: Å skape et fritt og uavhengig Vietnam med like rettigheter for alle landets innbyggere.

Sannheten om FNL ligger fjernt fra det vrengebilde norske aviser gir oss, — der kampen mot quislinger og lakeier i intim allianse med USA-imperialismen blir framstilt som terror- og undergravningsvirksomhet.

FNL — Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront — ble dannet den 20. desember 1960. I fronten deltar 3 politiske partier; Det radikalsosialistiske partiet, Det demokratiske partiet og Folkets revolusjonære parti (kommunistene), og videre en rekke masseorganisasjoner for arbeidere, bønder, fiskere, kvinner, ungdom etc., dessuten Sør-Vietnams Fredskomite og en rekke organisasjoner for de nasjonale minoriteter og ulike religiøse grupper.

Ved dannelsen vedtok FNL et politisk program som krevde nasjonal selvbestemmelsesrett, bedre leveforhold for folket, fred og gjenforening av Vietnams to landsdeler. Siden da har FNL holdt 3 kongresser: i 1962, 1964 og 1967 da et nytt politisk program ble vedtatt. Programmet utvider og presiserer Frontens politiske grunnlag og staker ut veien til nye seire for det vietnamesiske folket. Frontens hovedoppgave er å forene hele folket, bekjempe de amerikanske aggresorene og frigjøre landet fra USA-imperialismens undertrykking. Programmet karakteriserer de amerikanske imperialistene som »utvilsmst de mest hensynsløse aggressorene historien kjenner. De saboterer Geneve-avtalen av 1954, de ødelegger mulighetene for fred og sikkerhet for folkene i Indo-Kina, Sørøst-Asia og mange andre deler av verden. Den amerikanske regjering er i dag den fremste motstanderen, ikke bare for vårt folk, men for hele menneskeheten.»

FNL setter seg som sin oppgave å bygge opp et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt og progressivt Sør-Vietnam. For å nå disse mål legger Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront fram denne konkrete politikken:

- 1 Å opprette et bredt og progressivt demokratisk styre.
- 2 Bygge opp en uavhengig og selvstøttende økonomi og forbedre folkets levevilkår.
- 3 Gjennomføre landfordelingen, gi jord til alle som dyrker den.
- 4 Bygge opp en nasjonal, demokratisk kultur og utdanningsvesen, utvikle vitenskap og utvikle et offentlig helsevesen.
- 5 Garantere arbeidernes og sivile tjenestemenns rettigheter. Sørge for arbeid til alle.
- 6 Bygge opp en sterk sør-vietnamesisk hær i den hensikt å forsvare fedrelandet mot utenlandsk intervensjon.
- 7 Organisere sosialunderstøttelse.
- 8 Gjennomføre likhet mellom mann og kvinne og beskytte mor og barn.
- 9 Styrke enheten. Gjennomføre likhet overfor alle autonome nasjonaliteter og gi dem gjensidig støtte.
- 10 Respektere trosfrihet, gjennomføre likhet og gjensidig respekt for og mellom forskjellige religiøse samfunn og sekter.
- 11 Ønske soldater og offiserer fra marionett-hæren velkommen, ønske tjenestemenn i marionett-administrasjonen velkommen, human behandling av fanger.
- 12 Beskytte rettigheter og interesser for vietnamesiske statsborgere som oppholder seg i utlandet.
- 13 Beskytte utlendingers rett til å slå seg ned i Sør-Vietnam. Beskytte deres boliger og eiendom.

Videre vil FNL arbeide for å opprette normale forbindelser mellom Nord- og Sør-Vietnam og fortsette utviklingen fram mot en gjenforening av fedrelandet. FNL respekterer det enkelte lands nasjonale uavhengighet og vil føre en fredelig og nøytral utenrikspolitikk.

forts. neste side.

forts. fra forrige side

nye steder, særlig i byer og bydeler. På denne bakgrunn må en se USA's utvida luftkrig i Sør-Vietnam (og Laos) som en av »vietnamiseringas» viktigste framstøt i dag. En amerikansk offiser medga nylig: »Uten vår støtte fra lufta, ville ikke Saigon-styrkene kunne fullføre det de driver på med engang.» Og en av Thieus menn sa rett ut: »Vi er fullstendig avhengig av amerikanske helikoptere.»

Saigon-hæren blir i dag rusta opp og trent opp med amerikansk hjelp for å ta mer og mer over krigføringa, dvs. i praksis døds kampen. USA skal bare gi logistikal støtte og trappe

opp luftkrigen. Man har begynt å rette stadig flere luftangrep over DRV igjen. I Sør-Vietnam har denne »nye formelen» til Nixon allerede blitt møtt med nederlag. I fjor sommer slapp B-52 bombefly 500-1000 tonn bomber daglig i Dak To-området i nesten to måneder, mens 12 marionett-bataljoner blei kasta på retrett, slik at amerikanske tropper måtte tre støttende til, men de hadde også 300 døde og såra da operasjonen tok slutt. — Som en ser:

»Vietnamisering» vil bare bety nye seirer for Frigjøringsstyrkene og folket i Sør-Vietnam. USA-imperialismen kan aldri slippe unna sitt endelige nederlag i Vietnam!

PRR er folkets regjering

PROVISORISK REVOLUSJONÆR REGJERING — NY STOR SEIER FOR FNL!

I praksis har FNL fungert som en regjering for de frigjorte områder i mange år og har nå frigjort mer enn 90 % av Sør-Vietnams territorium. Derfor kom det ikke som noen overraskelse da verden ble gjort kjent med at Republikken Sør-Vietnam ble opprettet den 11. juni 1969, da FNL sammen med andre patriotiske og nasjonale grupper, bl. a. Alliansen for Nasjonale, Demokratiske og Fredselskende krefter, opprettet en provisorisk revolusjonsregjering i Sør-Vietnam. Det skjedde på Kongressen for Folkets Representanter som møttes i begynnelsen av juni et sted i de befrie områder. I en rapport som ble forelagt denne kongressen heter det bl. a.:

»Alle våre aksjoner har til hensikt å få hele folket og Frigjøringshæren til å øke anstrengelsene for helt og fullt å utvikle våre altomfattende og uavbrutte offensiver, både militært, politisk og diplomatisk, for på den måten å tvinge USA til å respektere våre grunnleggende nasjonale rettigheter, dvs. uavhengighet, selvstendighet, enhet og nasjonal integritet. . . For å møte situasjonens krav og hele folkets ønske om å få et organ som kan administrere indre og ytre anliggender, krever vi at Kongressen for Folkets Representanter vurderer og beslutter opprettelsen av en provisorisk Revolusjonregjering for å samle og mobilisere vårt folk og de væpnete styrkene for å beseire USA-imperialistenes angrepskrig, styrte marionett-regimet og vinne fullstendig seier.»

Den provisoriske revolusjonære regjeringa har etter kongressens mandat lagt fram et handlingsprogram for alle nasjonale krefters enhetlige kamp mot USA-imperialismens forbryterske aggresjon. Programmet tar også i detalj for seg de praktiske problemene i forbindelse med maktovertakinga og gjenoppbygginga av landet. Det garanterer rettslig og økonomisk sikkerhet for hele folket og danner utgangspunktet for ei videre politisk utvikling av

forts fra forrige side.

Disse målsettingene er det USA-imperialismen søker å bekjempe ved å føre sin brutale angrepskrig i Vietnam. For å drive ut de utenlandske inntrengerne og legge grunnen til et selvstendig Vietnam ble FNL's væpnete arme, Sør-Vietnams Frigjøringshær, dannet den 15. februar 1961. Hærens militære kamp er en del av kampen for frigjøring av Sør-Vietnam, den er et middel til å nå FNL's politiske mål og er underordnet FNL's politiske linje.

Den militære kampens store seire er gått hånd i hånd med seire i den politiske kampen mot USA-imperialistene og deres vietnamesiske lakeier. Militært er USA i dag fullstendig på defensiven og er presset til å finne på en eller annen lur måte å komme seg ut av Vietnam på. Politisk har

landet. Programmet tar hensyn til at dypere motsetninger av økonomisk eller sosial art innen de progressive grupper først kan finne sin løsning når kampen for nasjonal sjølstendighet er vunnet og USA drevet ut av Vietnam.

de vietnamesiske patriotene klart å isolere den lille gruppen vietnamesere som direkte tjener på og er avhengige av USA's tilstedeværelse i landet, fra resten av Vietnams folk, og i dag står *alle* nasjonale og demokratiske krefter forent i kampen mot de amerikanske inntrengerne. Dannelsen av Sør-Vietnams Revolusjonære Regjering betyr en av de største politiske seirene i kampen for nasjonal frigjøring.

Og det er FNL som hele tida har ledet denne kampen. En gruppe patrioter som i 1960 kom sammen et sted i jungelen i Sør-Vietnam, og som til sammen den gang ikke hadde mer enn tusen våpen, har utviklet seg til å bli den største og mest seierrike nasjonale frigjøringsbevegelsen verden har sett i løpet av de siste 20 år.

Fordøm USA-imperialismens massakrer!

I den seineste tida er det kommet fram avslørende opplysninger om hva for krigsforbrytelser USA-imperialismen har begått i Vietnam. Ikke engang den vest-orienterte pressa og andre pro-imperialistiske massemedia har lenger kunnet skjule USA-imperialismens folkemord i Vietnam.

For mange er ikke disse opplysningene av noen ny dato. Antiimperialister har lenge visst og har påpekt at USA-styrkene har begått utallige forbrytelser mot det vietnamesiske folket. Bruken av splinbomber, napalm, giftgasser og kjemikalier, den hensynsløse bombinga av Nord-Vietnam, rase- ringa av Hue og andre sørvietnamesiske byer, masse- mord av landsbybefolkning osv. — alt dette er eksempler på en fascistisk undertrykkelsespolitikk som bare kan sidestilles med nazistenes fra siste verdenskrig. *Son Myer i dag bare et eksempel på USA-imperialismens krigsforbrytelser i Vietnam.*

Akkurat som Vietnam-krigen ikke er noe «feilgrep» eller «isolert tilfelle», men en logisk konsekvens av USA's imperialism, så er også folkemordet og krigsforbrytelsene en del av USA-imperialismens system. Akkurat som NATO og andre militærallianser også er deler av USA-imperialismen.

I dette nummeret av For Vietnam bringer vi to eksempler på USA-imperialismens folkemord i Vietnam. Det første er en beretning fra ei vietnamesisk jente, Pham Thi Lien, en overlevende fra Binh Chau i Ba Lang An, som besøkte Norge i januar.

Det andre eksemplet er sannheten om en påstått «vietcong-massaker» fra Hue 1968.

Pham Thi Lien forteller:

Klokken 07.00 om morgenen begynte det amerikanske artilleriet å beskytte byen vår både fra sjøen og fra stillinger på land. Akkurat som de andre innbyggerne løp også min familie i tilfluktsrommene. Da artilleriet sluttet å skyte, gikk vi ut av tilfluktsrommet, men i samme øyeblikk landet det helikoptere med soldater, og fra andre kanter kjørte tanks og panserbiler inn i byen. Sammen med åtte andre, seks gutter, to piker og to barn, gjemte jeg meg i et tilfluktsrom som var skjult av et tykt bambuskratt, og etter hvert fant resten av min familie skjul i et tilfluktsrom som var laget av byens innbyggere. Tanks og panserbiler kjørte gjennom byen og de amerikanske soldatene hoppet ut, og vi kunne tydelig høre hvordan de skrek da de stormet fram. Disse lydene blandet seg med innbyggernes redselsskrik. Lyden av skuddsalver ble intensivert sammen med befolkningens redselsskrik. Jeg ble redd for familien min, og klatret opp til utgangen av tilfluktsrommet for å se ut. Gjennom bambuskrattet så jeg at alt var kaos. Husene var alt rasert av artilleribeskytningen og stridsvognenes flammekastere satte ild på resten.

Livløse legemer lå strødd omkring og de amerikanske soldatene løp rundt for å samle sammen dem som ennå var i live.

NEKTET Å BLI MED

Men befolkningen ville ikke følge med de amerikanske soldatene. Jeg så en gammel mann nekte å bli med en soldat som truet ham med bajonett. Soldaten stakk bajonetten gjennom ham og skjøt deretter flere skudd gjennom ham. Deretter sparket han til liket for å få det bort til de andre. I samme øyeblikk så jeg en bulldozer kjøre mot min onkels tilfluktsrom som lå ca. 15 meter fra mitt. Jeg ble redd og løp ned i mitt eget tilfluktsrom, men et øyeblikk seinere hørte vi en heftig eksplosjon. Lenge etterpå da vi ikke lenger hørte lyden av stridsvognene, våget vi oss ut av tilfluktsrommet. Byen var helt rasert, men en del hus brant fortsatt.

— Vi begynte å lete etter våre familier. De to barna som hadde vært sammen med oss ropte etter sine foreldre og jeg begynte å lete etter min mor. Da jeg verken fant min mor eller søsken, gikk jeg bort til min onkels tilfluktsrom, men dette var ødelagt av en eksplosjon, og likene lå halvt gjemt i ruinene. Jeg forsøkte å grave, og plutselig så jeg en arm som jeg kjente igjen som min søsters på et armbånd hun hadde på seg. Min mor og bror fant jeg ingen steder, men jeg oppdaget likene av en fem år gammel pike og hennes mor som satt med ryggen mot veggen i tilfluktsrommet. Det var umulig for oss å grave fram alle likene, så vi nøyde oss med å dekke dem til der de lå. Seinere fikk jeg vite at de amerikanske soldatene hadde drept 300 mennesker i byen vår den dagen.

forts. neste side

Fra massakrene i Son My

Hva skjedde i Hue?

FNL's erobring av Hue var samordnet med den indre store reisningen i landet den 31. januar 1968. Hoveddelen av landet var i hendene på frigjøringsstyrkene innen noen timer uten at praktisk talt et skudd ble avfyrt. Saigons makt oppløste seg i løpet av en natt. Saigonarmeen greidde ikke å organisere sin egen tilbaketrekning. Befolkningen i Hue vinket med både hender og våpen til FNL. Ingen makt i Sør-Vietnam uten om de amerikanske inntrengerne var i stand til fysisk å tilintetgjøre den nye folkemakten.

Marionettehæren nektet helt enkelt å sloss. Alle deres stillinger i Hue utenom hovedkvarteret for tredje divisjon ble inntatt eller kapitulerte i de aller første minuttene.

USA's marinekorpsstropper ble innkalt for å gjøre en jobb sydvietnameserne ikke ville gjøre, nemlig innta Hue selv om det skulle bli Hue's endelige undergang. Dette innebar at USA-armeen ødela 80 % av Hue. Reuter meldte at over 90 % av Hue ble lagt øde. Av FNL? Nei, av USA's fly og artilleri inklusive den sjuende flåtens kanoner.

Noen eksempler: Den 30. januar og den 11. februar bombet USA-fly flere ganger og skadet alvorlig Phu Cams katolske seminarium. Den 1. februar ble Hue's sentralsykehus på den høyre siden av Parfymfloden utsatt for hardt bombardement. Pasientene inklusiv et meget stort antall marionettesoldater, sivile og tjenestemenn døde. Den 11. februar valgte USA artilleriet som mål skolene Dong Khanh og Quac Hoc og drepte mange elever og lærere. Den 12. februar ødela amerikanske bomber fullstendig Bao Quac pagoden. Hundretalls av sivile flyktninger og buddhistprester ble drept. Det var våre tropper som fikk dra likene fram fra ruinhaugene under luft- og artilleri-bombeangrep, som pågikk døgnet rundt, og begrave dem i massegraver.

I nr. 6 av The New Republic benekter Tran Van Dinh f. d. diplomat ved Saigons ambassade i Washington at FNL hadde gjort seg skyldig til massegravene i Hue. Dinh's yngre bror og brorsonn døde på den tiden i Hue. Han legger all skylden på de amerikanske bombeangrepene. Han sier: offrene for angrepene ble begravd sammen i tilfeldige massegraver ettersom ingen kunne komme ut av området for å kjøpe kister til en anstendig begravelse. Han påpeker også at massakrene i Song My kom straks etter Hue.

Til og med den vestorienterte presse har vist bilder fra massegravene i Hue, bilder som viser hvordan Saigon administrasjonen gir ofrene en anstendig begravelse. At bildene kommer fra amerikansk hold står klart for hver og en som kjenner til vietnamesisk begravelsestradisjon. Det vietnamesiske folket dekker alltid over likene innenfor den siste

minnehøytiden. På de amerikanske bildene er likene helt nakne og blottede.

I Song My stod bødlene ansikt til ansikt med sine ofre, i Hue satt bødlene i bombefly. USA-armeen har mange ganger endret sin taktikk og sine metoder, men resultatet forblir det samme, utrydding av det sydvietnamesiske folket.

Hue.

I en artikkel skriver den kjente australske journalisten, Wilfred Burchett:

»Dersom det amerikanske folket bare kunne forstå hvorfor soldatene deres taper i Vietnam, kunne de også skjønne at alle historier om »Vietcongs grusomheter« bare er løgn. Dette er en folkets krig. Et samlet folk kjemper mot amerikanske innfallsmenn. For FNL og frigjøringshæren er det å begå terrorhandlinger mot folket, det samme som å drive terror mot seg sjøl.»

Den ultra-konservative engelske Contemporary Archives bringer en del fakta om Hue:

»Størstedelen av Hue var under kampene og bombinga blitt til ruiner. Le Monde meldte at »ingen større by i Det Fjerne Østen har blitt så herjet siden kampen om Seoul i Korea-krigen. «Store deler av denne vakre byen var ødelagt». Av 195 000 innbyggere var 113 000 blitt hjemløse flyktninger. Lik lå råtnende i gatene i dagervis og helsevesenet brøt sammen.»

Videre skriver Contemporary Archives:

»Etter at angrepet på de sørlige festningsvollene ble slått tilbake den 14. februar, slapp USA's kampbombefly bomber, raketter, napalm og giftgass på Citadellet og dagen etter bombarderte Den Sjuende Flåten veggene på Citadellet samordnet med luftangrep. I den gamle delen av byen hadde sør-vietnamesiske fly gått til angrep den 3. februar, der mange hus ble ødelagt.»

forts. fra forrige side

LIK OVERALT

— Vi visste ikke hvor vi skulle gjøre av oss, så vi tok de to små på ryggen og begynte å gå mot byen Phu Qui som bare lå halvannen kilometer borte, men også her møtte det oss lik over alt. Overlevende fortalte at amerikanerne hadde gjort det samme her som i vår by. Vi begravde likene. Etterpå gikk vi tilbake til vår egen by og gjemte oss i tilfluktsrommet.

Noen av innbyggerne hadde greid å komme seg unna og disse vendte nå tilbake

og fortalte oss at de andre, der iblant min mor og bror, var blitt ført til konsentrasjonsleiren Van Thanh sammen med 11 000 andre. Denne konsentrasjonsleiren ligger på et område med brennende sand og er omgitt av piggråd. Folk holder ikke ut de påkjenninger de blir utsatt for her og allerede første dagen døde 45 mennesker, der iblant min mor.

— Noen mennesker som seinere greide å flykte fra denne leiren, fortalte at 1 200 av de 11 000, seinere ble tvunget ombord på

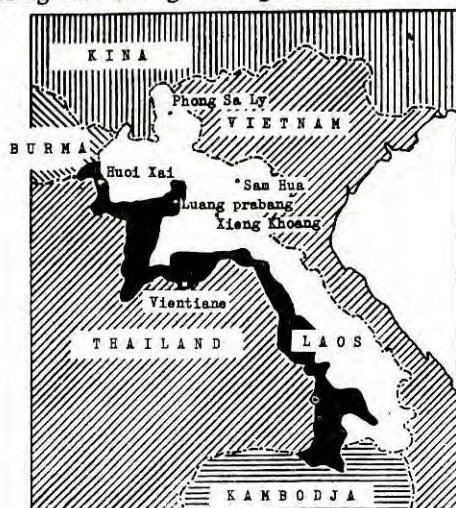
lastebåter som ble ført ut på åpne havet, og her ble de senket. Fiskere greide å redde noen, og disse har fortalt om ugjerningen.

— Nå er jeg helt alene. Mine slektninger ble drept under massakren og min mor er omkommet i konsentrasjonsleiren. Det er en mulighet for at min fjorten år gamle bror fremdeles er i live, og det eneste jeg håper på nå er at det snart blir fred så jeg kan begynne å lete etter ham, slutter Pham Thi Lien.

Det strategiske LAOS

ØKT USA-AGGRESJON

Siden 17/5 1964 har USA-fly daglig bombet områder som er befridd av NLH. Hver dag løfter nå 3–400 fly seg fra basene i Thailand for å utføre sine kriminelle bombing-er over Laos. USA-imperialistene har 12 000 militære »rådgivere» i landet, som deltar i og leder USA's »spesialkrig». Ved flere tilfeller har USA-styrker gått over grensen til Laos. En årsak til USA's aggresjon i Laos er den store strategiske betydningen landet har. Brede landeveier forbinder det med Thailand og Vietnam og landet grenser til Kina.

Hvitt er områder kontrollert av frigjøringsstyrkene.

FORHISTORIE.

Landet ble første gang forent til ett rike i 1353. På 1800-tallet la Frankrike landet under seg og holdt det til 1941 da japanerne okkuperte det. En frigjøringsbevegelse oppstod, under ledelse av prins Souphanavoung og snart ble det dannet en selvstendig regjering. Franskmennene dirigerte tropper til landet for å gjenerobre det. Men i 1950 kunne en nasjonal motstandsregjering under ledelse av »Neo Lao Itsala» (Laotiske Frigjøringsfronten) dannes. I Geneve-forhandlingene i 1954 ble Laos' uavhengighet, suverenitet og nasjonale integritet erkjent og man forbød innføring av militært personell og materiell samt å oppføre baser.

To måneder etter Geneve-avtalen ble dette krenket av USA-imperialistene som stilte landet under SEATO's »beskyttelse», og en lydlig marionett-regjering ble tilsatt.

I juni 1956 ble motstandsbevegelsen oppløst og »Neo Lao Haksat» (Laos Patriotiske Front, forkortes NLH) dannet under prins Souphanavoungs ledelse. Denne motstandsbevegelsen hadde stor framgang og siden det var klart at NLH skulle vinne det planlagte valget i 1959 gikk USA og dets allierte til aksjon: NLH ble forbudt og en krig mot motstandsbevegelsen ble innledet. Da denne hadde befridd 2/3 av Laos og nesten knust de reaksjonære armeene, ble Geneve-forhandlingene om Laos innledet. Disse holdt på i 1961–62. Også denne gangen ble Laos' selvstendighet fastslått. Men imperialistene har aldri kviet seg for å bryte inngåtte avtaler og i 1964 gjennomførte USA et statskupp og satte inn et regime, med hvilket hjelp man deretter førte sin »spesialkrig» i Laos.

I Laos hersker en liten klikk av godseiere og aristokrater, som bare kan opprettholde sin makt med USA's penger. 95 % av Laos' befolkning livnærer seg på jordbruk og 90 % av jorda anvendes til risdyrking. Bondene lever hardt undertrykt un-

der de føydale forholdene, til tross for at godseiersystemet ikke er like utbredt som i resten av Sørøst-Asia. Den eneste industrien som er utbygd – tinngruvene – er i hendene på franske og amerikanske monopoler. Bondene og proletariatet er revolusjonens viktigste krefter i forbund med patriotiske aristokrater, kapitalister og intellektuelle.

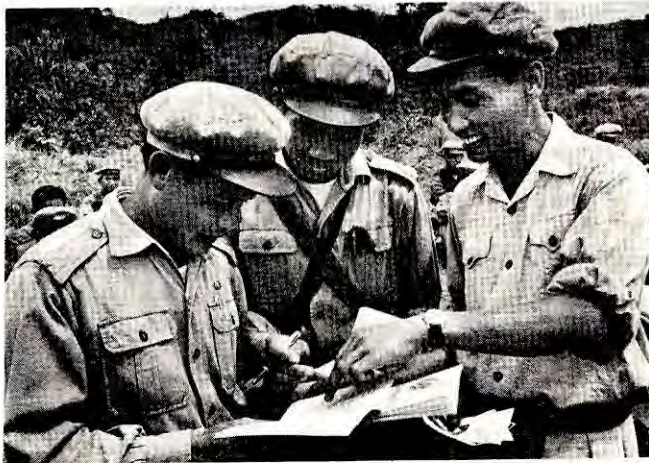
SEIRER FOR NEO LAO HAKSAT.

Under ledelse av NLH går folket fra seier til seier. 2/3 av landet er nå befridd (Dette bekreftes av Lyndon Johnson i »Det Beste» 4/69 sv. utg., »Fred var mitt mål»). I sin rapport til NLH's 3. nasjonale kongress redegjorde Souphanavoung for kampens utvikling. Siden 1964, da USA innledet sin »spesialkrig», har fiendens tap gått opp i mer enn 100 000 mann. Fram til kongressen hadde 900 USA-fly blitt skutt ned, men den 28/5 1969 ble det 1000. flyet skutt ned.

Etter hva »Khaosan Pathet Lao» melder, satte frigjøringsstyrkene i 1969 mer enn 20 000 fiendetropper ut av spill og skjøt ned og ødela 207 fly. Viktige seirer ble vunnet i Pha Thi, Na Khang og Muong Suoi. En viktig seier i den laotiske folkekrigen i fjor var utvilsomt det at USA's »overlegenhet i lufta» ble knust.

I de befriddene områdene begynner, til tross for USA-bombingen, et nytt liv å vokse fram. Skoler opprettes, jordbruk og industri utvikles. Da franskmennene forlot landet fantes det ikke en eneste innfødt lege, men nå har man begynt å utdanne leger og medisinske lag, som sendes rundt i landsbyene. Store seirer på Krukkesletta.

Den 10. til 12. februar vant Pathet Lao-styrkene en strategisk viktig seier på Krukkesletta da byen Xieng Khoang i Sam Neua-provinsen ble befridd og 350 av de reaksjonære troppene til Vang Pao og Souphana Phouma ble slått og drevet tilbake. AFP innrømmer da også i en melding 23/2 i år at »det eneste som de 30 utenlandske journalistene med sikkerhet kan fastslå er at hele Krukkesletta og også byen Xieng Khoang er under kontroll av Pathet Lao-styrker.» – I den samme meldinga heter det også at »USAs ambassade i Vientiane sprer falsk informasjon for å få opinionen til å godta bombinga med B-52-fly.»

Soldater fra den laotiske frigjøringshæren diskuterer politiske spørsmål.

THAILAND

NYTT STORMSENTER

I hjertet av det sørøstre hjørnet av Asia ligger Thailand på samme størrelse som Frankrike. Som et område for USA's militære opprustning i Asia, er landet en viktig strategisk brikke i aggresjonen mot Vietnam og Laos og i innringinga av Kina.

LAND OG FOLK

Thailand har en befolkning på ca. 33 millioner, hvorav 2/3 bor i midtregionen og i Nordøst mot Laos. Det finnes en god del nasjonale minoriteter, hvorav den kinesiske utgjør 10 %.

80 % av landets befolkning bor på landsbygda og nesten 90 % av det arbeidende folket livnærer seg på en eller annen måte ved jordbruk. *Thailands økonomi er derfor i hovedsak basert på hva jorda kaster av seg.* En stor del av industrien består dessuten av foredling av landbruksprodukter.

De viktigste eksportvarer er ris (som forresten regjeringa lar eksportere bl. a. til Sør-Vietnam, enda det ikke er nok ris til landets egen befolkning), tømmer (teak), gummi, tinn, jute og endel mineraler. Eksporten går i første rekke til Japan, dessuten til »malaysia», Singapore og Hong Kong. Importen kom først og fremst fra USA, Japan og England.

Landet er rikt på mineraler, særlig tinn og wolfram.

Thailand ligger i den tropiske sonen, og skoger dekker halve landet. Rundt den seilbare elva Menam eller Chao Prayas er det dyrkbart sletteland, ellers utgjør udyrkbart fjelland mye av landet. Bare 20 % av landet er dyrkbart. I sør er det regn nesten hele året, noe som særlig geriljaen kan dra nytte av: for sterkt mekanisert krigføring som sentralregjeringa og USA-styrkene benytter seg av, blir vanskelig i et så fuktig klima og terreng. Ellers i Thailand er det regntid halve året.

LANDET DELER SEG INN I FIRE NATURLIGE REGIONER.

Midtregionen.

Et veldyrka sletteland rundt hovedstaden og Menam-floden, som vestover mot Burma går over i et fjellområde. I øst dyrkes tross primitive redskaper, hovedsakelig ris.

Sentralregjeringens beskyttelse av godseierklassens blodsugende rentepolitikk, dens uvilje mot å bygge et kanalsystem og skaffe kunstgjødsel, gjør det hele ytterst sårbart for naturkatastrofer, som f. eks. tørke. I steden bygges det svære damanlegg som skal gi elektrisitet til de amerikanske basene og overklassen i byene. Risproduksjonen har da også gått ned, noe som USA har tjent på ved å overta Thailands gamle markeder, som f. eks. Europa.

Byene i Midt-Thailand ligger som regel utstrakt milevis langs floder og kanaler, fordi det mangler farbare veger. Veger har rett nok blitt bygd, men det er for det meste store utfartsveger fra Bangkok — strategiske veger, som i hovedsak er bygd for å løse sentralregjeringens problem med å holde kontrollen over de ulike landsdelene og

for å tjene den amerikanske militariseringa av landet og den stadige troppeforflytninga i Sørøst-Asia i det hele. Disse vegene har liten eller ingen betydning når det gjelder å løse landets almenne samferdselsproblem.

— Som de strategiske vegene strekker seg ut fra Bangkok som blekksprutarmer, tjener også landets forholdsvis godt utbygde jernbanenett Pentagon og juntaen i Bangkok. Landet har jernbanesamband med Sør-Vietnam gjennom Kambodja og med Vientiane, hovedstaden i Laos.

Men en må likevel gå utifra at det meste av den militære forflytninga, iallfall den mest sårbare foregår luftvegen. USA har i dag godt over et halvt hundre baser og større militære anlegg i landet. Den største — Utao — dekker et område på ca. 350 km². (Oslo fylke er 453 km².)

Bangkok

Ved utløpet til Menam-floden ligger hovedstaden Bangkok, som i de siste åra har vokst enormt og har i dag nærmere 3 mill. innbyggere. Befolkningsveksten skyldes i første rekke den økte innvandringa fra ei stadig mer ruinert og proletarisert landsbygd. Dessuten har det vært økt interesse for dette overbyråkratiserte administra-

THAILANDS FOLK LEVER I STOR FATTIGDOM

sjonssentret fra de utenlandske selskapene som etterhvert har etablert seg i landet. Denne interessen henger igjen nøye sammen med Vietnam-krigens utbrudd og gang.

Det »thailandske undret« som det tales så mye om på amerikansk hold, er egentlig begrenset til Bangkok. I grunnen er det ikke annet enn en oppblåst kommersiell virksomhet — med amerikansk kapital som rygggrad. De industrier som er opprettet er nesten utelukkende lettindustri — produksjon av forbruksvarer som vanlige folk i Thailand ikke har råd til eller bruk for, men som skal dekke den thailandske overklassens vestorienterte behov for luksus og fjas. Et faktum er at den thailandske økonomien forblir ytterst svak og sårbar, tross en tilsynelatende sprudlende aktivitet. Den amerikanske dollaren er landets faktiske valutaenhet og stadige inflasjonskriser går utover det arbeidende folket og småhandlerne.

Bangkok er tross ytre glans og luksus, som en kreftsvulst i det thailandske samfunnet, tung å bære for landets arbeidende befolkning. Byen strekker ut sine tentakler — de strategiske vegene til alle hjørner av riket for å utsuge og beherske.

Nordregionen

I dette fjelllandet er befolkningen overveiende lao-talende thai, som bor i dalstrøka, og ei rekke minoriteter som bor oppe i fjella. De fleste er av meo-stammen, som lenge har vært hardt forfulgt av sentralregjeringa i Bangkok. Verken napalm-angrep eller massakrer har greid å knekke dette folkets motstandsvilje. Ikke rart at de største seirene som den thailandske geriljaen har vunnet kommer fra Nord-provinsene, Nan og Chiangrai.

Økonomisk spiller Nord-Thailand en viktig rolle som tømmerleverandør.

Sørregionen

Denne faller sammen med den midtre og nordøstre delen av Malakka-halvøya. De vanligste produktene er naturgummi og tinn.

Langst i sør er befolkningen malayer med muhammedansk religiøs tilhørighet. For å skape en motvekt og loyalitet til sentralregjeringa, har myndighetene tvangsforflyttet thailfolk som er buddhister.

De ustadige prisene på verdensmarkedet på gummi og tinn gjør utsiktene for de framtidige levevilkåra usikre, særlig for de fattige bøndene.

Her som ellers i Thailand, er mulighetene små for lån til ei skikkelig rente. Alt hva Bangkok har fått til er jernbaner og en strategisk veg.

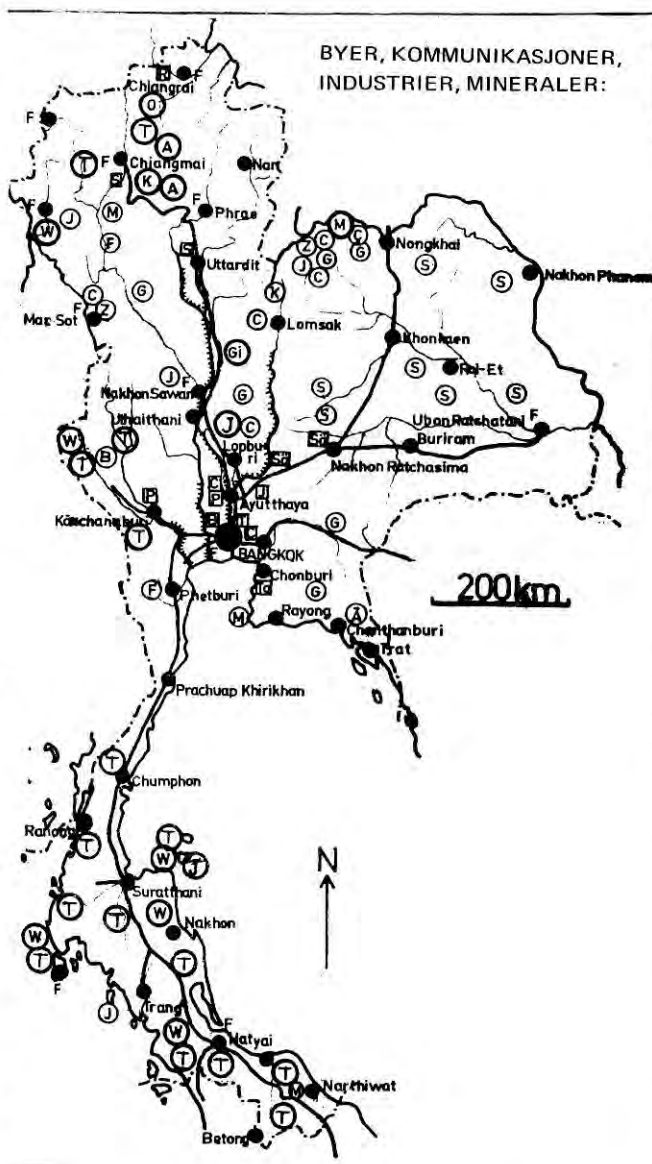
Nordøst-regionen

Denne landsdelen er den største — og den fattigste. Gjennomsnittsinntekten her er ca. halvparten av det øvrige Thailands. På de karrige høyslettene ligger byene spredt. Vegnettet er skrant og mange steder kommer en seg fram bare i tørketida.

Alt på 1800-tallet begynte uttappinga av Nordøst-regionens ressurser, men det var først etter annen verdenskrig at sentralregjeringa fikk øynene opp for den. En begynte å bli urolig over alle patriotene som ble igjen der etter at japanerne var drevet fra landet.

Det hører med til historien at Bangkoks uvitenhet om området var så stor at det ble sendt ut forskningsgrupper for å finne ut hva slags område en kom til.

»Jeg har i dag beordret troppeenheter fra US-Army til Thailand og bli der inntil videre ordre blir gitt. Disse troppene skal garantere den territoriale integriteten for dette fredelige landet.« (John F. Kennedy 15/5 1962) — USA var for alvor trukket med i Thailands indre anliggender. — Under påskudd av Pathet Lao-frigjøringsbevegelsen i Laos var i ferd med å »invadere Thailand«, og i et forgjeves forsøk på å vinne regionsbefolkninga over på deres side, har Bangkok-regimet, forsynt med dollar og amerikanske våpen, prøvd å sette i verk et »program for intensivt utvikling på landsbygda«. Men etter som juntaen og de amerikanske ekspertene setter sin egen sikkerhet og interesser fremst foruten å frykte folket, har »utviklingsprogrammet« fått umiskjennelige likhetstrekk med de feilslåtte »strategiske landsbyene« i Sør-Vietnam. Investeringsene har i første rekke gått til politistasjoner og andre militære anlegg, damanlegg, brønnboring o. l. — Men de grunnleggende problemene på landsbygda forblir: fattigdommen, renteåket og ikke minst synes bøndene nå å være mer ufrie enn før — alle basene og militæranleggene gjør at Nordøst-folket opplever Bangkok-juntaens og amerikanernes nærvær som en militær okkupasjon.

TEGNFORKLARING

—	Jernbane	■	Oljeraffineri
~~~~~	Seilbar elv	○	Gruve
F	Flyplass	○	Oljesand
●	Viktig by	○	Tinn
●	Hovedstad	○	Wolfram
■	Jernverk	○	Jern
■	Bomullsindustri	○	Mangan
■	Sementindustri	○	Kol
■	Papir- og treindustri	○	Antimon
■	Tobakk	○	Gips
■	Tapiocofabrikk	○	Gull
■	Sekkefabrikk	○	Bly
■	Sukkerindustri	○	Sink
		○	Kopper
		○	Fluoritt
		○	Steinsalt
		○	Edelsten

MILITÆRDIKTATUR

Thailand fra eneveldig kongedømme til pro-imperialistisk militærdiktatur.

Thai-folket dannet for første gang en stat i det 7. århundre i det sørøstre Kina. Seinere ble det gjennom kriger fordrevet sørover til det nåværende området.

THAILAND – HISTORIKK, STYREFORM

Like opptil 1932 var Thailand et uinnskrenket kongedømme, dvs. kongen hadde all makt. – I dag tjener opprettholdelsen av kongedømmet til å innkassere billig reklame i utlandet og skape inntrykk av at kongen er en folkets tjener og representant hjemme.

Siden 1932 har landet som følge av rivaliseringer mellom lokale krigsherrer og militærdiktatorer og utenlandske imperialistmakter gjennom levd 26 statskupp, 30 regjeringer og 8 forfatninger. – De som kjemper om makta beskrives av det amerikanske bladet, The New Republic:

» – Alle politikere, både i regjering og i opposisjon, sosialister som uavhengige er bare ulike avskygninger av Thailands overklasse og de er for det meste i slekt med hverandre. Disse ulike grupper innafor den herskende klassen trer fram på den politiske scenen i Bangkok gjennom partier som bare er kulisser. De 2 tillatte partiene er altså ikke partier i den betydning at de representerer forskjellige deler av folket.»

— — —

Siden 1932 har Thailand aldri vært styrt av andre enn de som har kontroll over hæren, politiet og militærvesenet, og det er storgodseierne, byråkratkapitalistene og den utenlandske storfinansien, i første rekke japansk og amerikansk.

USA's forbindelser med landet går helt tilbake til 1833 og ganske tidlig fantes det amerikanske rådgivere i den thailandske regjering. I 1938 avbrytes de thai-amerikanske forbindelsene, da Phibun Songkram blir statsminister, som i 1942 ønsker velkommen Japan og erklærer bl. a. USA krig. USA og England organiserte da organisasjonen «Fritt Thailand» – med hovedsaklig basis i den intellektuelle delen av overklassen. Da det var en sterk motstandsbevegelse mot Japan i det thailandske folket, ble den sjølsagt støttet av ærlige patrioter. Etter krigen da Japan var overvunnet, kom nye byråkrater til makta, først og fremst rekruttert

fra den militære greina av «Fritt Thailand». Og etter verdenskrigen har det vært USA.

Etter en avtale med England og Frankrike kom Thailand aldri under formelt kolonistyre som alle de andre sørøst-asiatiske land. For Thailands vedkommende har den styrende klassens politikk alltid gått ut på å samarbeide med den imperialistmakt som på det gitte tidspunkt har vært sterkest i området.

Thailand er i dag et reaksjonært militærdiktatur i imperialismens tjeneste. Siden 1958 har det vært unntakstilstand i landet. Politiet som er betalt og opplært av USA-«eksperter» kan arrestere og straffe hvem som helst uten vanlig rettergang. I 1965 betalte USA 40 mill. dollar, i 1966 90 mill. og i 1967 140 mill. til utdanning av det thailandske politiet. Mellom 1948 og 1962 bygde USA dessuten opp en thailands hær på 100 000 mann gjennom den militære rådgiverorganisasjonen MAAG, kjent fra liknende oppdrag i Vietnam på 50-tallet. Opp til 1960 hadde USA pumpet inn 500 mill. dollar inn i den thailandske regjeringa. Når en vet at det meste er gått til opprustningsformål – til tross for en voldsom korrupsjon – skulle det ikke være vanskelig å skjønne at nest etter Sør-Vietnam er Thailand ett av USA-imperialismens viktigste støttepunkter i Asia. Med rette kan en si at Thailand er USA's 51. stat.

THANOM-PRAPHAS-KLIKKEN.

Det har aldri bekymret USA-regjeringa å samarbeide med de samme menn som i verdenskrigen sto i ledtog med Japan. I Washington blir Thailand regnet til den «frie verden». Slik er den politiske friheten:

Ikke noe tillatt parti representerer folket. Militærregjeringa bryter forfatningene og innfører nye gjennom fingerte valg når det passer dem. Det fins en nasjonalforsamling på 240 medlemmer, som pekes ut ovenfra og som kommer fra militærkretser og toppsjiktet i statsadministrasjonen, storgodseierne og byråkratkapitalister. Den avgjørende makta ligger i «Det Nasjonale Sikkerhetsrådet», *militærjuntaen*.

I dag ledes juntaen av Thanom Kittikachorn som overtok etter Sarit Thanarat i 1963, som statsminister, men den virkelige sterke mann er Praphas Charusathiara, øverskommanderende for «Felleskommandoen for kommunistundertrykkelse» og de styrkene som kontrollerer Bangkok. Han er dessuten sjef i The Bangkok Bank og eier utallige aksjer i alt fra bryggerier til nattklubber. – I følge Hong Kong-avisa Far Eastern Economic Review, er general Praphas kjent for sin motvilje mot «demokratiske spilleregler». De innebærer en viss usikkerhet, mener generalen. Det var da også sikrest ved et kommunevalg i 1968 å forby kandidatene å diskutere politikk under valgkampen. I følge Le Monde deltok høyst 25 % av de stemmeberettigede.

Thailands folk er besluttet på å drive USA-imperialismen ut av sitt land.
(Tegning fra Thai-fronten)

Program for Thailands Patriotiske Front

1 KAMP FOR NASJONAL SELVSTENDIGHET

Avskaffe de militære, økonomiske og tekniske hjelpeavtalene mellom USA og Thailand og alle andre avtaler som USA har drevet igjennom for å opprettholde sin makt i Thailand.

Drive ut alle imperialistiske tropper og aggressive styrker fra Thailand slik at Thailand kan få slutt på sin nåværende situasjon som en ny type koloni til den amerikanske imperialismen.

2 KAMP FOR FOLKETS DEMOKRATISKE RETTIGHETER

Styrte det fascistiske og diktatoriske regimet som hjelper USA-imperialismen, avskaffe krigsleirene, frigi de politiske fangene og andre som er arrestert og kastet i fengsel av forræderregjeringen. Oppheve grunnloven som brukes av USA-imperialismens lakeier for å hindre folkets frigjøringskamp. Nedsette en regjering av patrioter og demokrater og proklamere en grunnlov som først og fremst garanterer hele nasjonens rett til frihet like vel som den er for et demokratisk system i Thailand.

3 GJENNOMFØRE EN FRED- OG NØYTRALITETSPOLITIKK

Thailand må ut av SEATO (Southeast Asia Treaty Organization), opphøre med innblandingen i nabolandenes indre anliggender, avstå fra militærallianser, leve i vennskap med alle lands folk, særlig nabolandene, skape en vennskapelig kontakt med land som respekterer oss som likeverdige, støtte andre folk i deres kamp for nasjonal selvstendighet, samarbeide med andre fredselskende krefter i verden, motarbeide USA-imperialismens krigsskapende politikk og arbeide for fred i hele verden.

4 UTVIKLE DEN NASJONALE ØKONOMIEN

For å fremme jordbruket, bygge vanningsanlegg, forebygge naturkatastrofer, forsikre bøndene om rimelige priser for sine produkter og hjelpe de fattige bøndene: hjelpe og beskytte den innenlandske industrien og handelen, avskaffe urettferdige skatter og alle byråkratiske monopolforetager, begrense den utenlandske kapitalen som fører profitten ut av Thailand og etablere en nasjonal økonomi.

5 FORBEDRE FOLKETS LEVEFORHOLD

Bekjempe og gi alvorlige straffer til regjeringstjenestemenn og korrupte som misbruker sin makt og innflytelse til å undertrykke folket. Fordele jorden mellom bøndene slik at de kan få nok til livsoppholdet. Bekjempe den forbryterske inntrengningen på og beslagleggingen av bøndenes jord, forbedre og garantere lønnene for arbeidere, yngre tjenestemenn, embedsmenn, lærere, soldater, politimenn og yrkesarbeidere slik at deres opphold sikres.

6 FORBEDRE UNDERVISNINGEN OG DEN ALLMENNE HELSETILSTANDEN

Bekjempe den korrupte og imperialistiske kulturen og arbeide for en nasjonal kultur, muliggjøre en formålstjenlig skolereform for studerende. Skjære ned privatundervisningen, bekjempe den ekstra betalingen for innskrivning i skolene, hurtig utvikle den allmenne helse-tilstand og hygienen til folkets beste og gjøre noe for å forhindre og utrydde sykdommer som svekker folket, særskilt på landsbygda.

I følge Thailands Patriotiske Front var valgene fingerte, da soldater ble tvunget til å avgi stemme flere ganger. — Den engelske avisa The Economist fikk da også rett da den skrev rett foran valget: »Sjøl etter at valgresultatene har kommet inn, er hæren fortsatt det virkelige grunnlaget for (juntaens) maktstilling.»

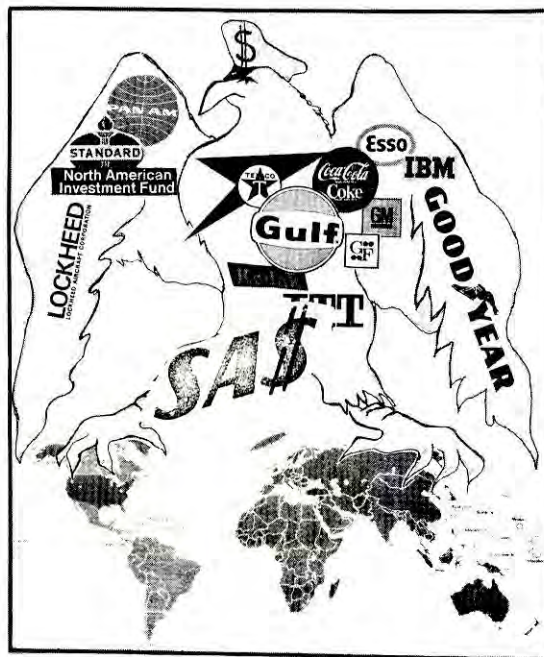
USA-IMPERIALISMEN I THAILAND

På de amerikanske monopolenes verdenskart er i dag Thailand et godt avmerket område. Siden 1950 har de thailandske reaksjonære inngått en rekke ulikeverdige avtaler med USA. I løpet av et ti-år har Thailands nasjonaløkonomi blitt ødelagt og underlagt USA-imperialismens behov for kjempeprofitter.

Ufullstendige statistikker kan fortelle at mer enn 160 store USA-selskap har etablert seg i landet og at amerikanske investeringer har steget med 1300 % fra 1961 til 1968. USA-kapital har ikke bare opprettet Thailand-avdelinga av Bank of America og Chase Manhattan Bank, men kontrollerer i dag de viktigste greinene av Thailands næringsliv, slik som olje- og petroleumsindustrien, tinngruvene, sink-, kopper- og fluoritt gruvene, bildekkindustrien, kunstgjødselindustrien, medisiner og tekstiler, papir og trykkerier. Videre: alt som har med elektrisitet å gjøre, forsikringsselskaper, bygningsindustri, hoteller osv. Med sine såkalte »kreditter» kontrollerer også amerikansk kapital statsforetak og alle offentlige tjenester, slik som elektrisitetsverk, havneanlegg, statlig transport og jernbaner, vannverk m. m. Kort sagt: *Thailand er i hendene på de nord-amerikanske monopolene.*

USA-»HJELP» HJELPER USA

Macnamaras og FN's »Verdensbank» har gitt Bangkok-juntaen stor hjelp, 1500 mill. norske kroner har den fått til sammen (dvs. fram til 1967). Av disse pengene har 600 mill. gått til militære formål, som utbygging av strategiske vegger bl. a.

— Siden lån, enten de nå forefinnes i form av «hjelp» eller «kreditter», til vanlig skal tilbakebetales, blir de økonomiske byrdene lagt på folkets skuldrer som renter og prisstigning. Og når folket reiser seg til opprør mot et slikt system, kommer de FN-finansierte vegene til stor nytte for USA's og Bangkok-juntaens tropper. Et annet eksempel på at USA-imperialismen styrker sitt grep på Thailand ved «hjelp» er «Food for Peace» («Mat for fred»)-programmet:

Thailand opptar et lån mot 3 % rente (eller 4 % i thailandsk valuta). Disse låna er bundne, dvs. pengene må brukes til å kjøpe amerikanske overskuddsprodukter. Når varene, f. eks. tobakk og meiereprodukter selges på det thailandske markedet, går fortjenesten til USA, som igjen låner ut 40 % av denne fortjenestesummen til Bangkok-regjeringa, som videre låner ut disse pengene til private handelsmenn! Disse overskuddsproduktene som den amerikanske regjeringa kjøper opp for skattemidler for å dumpe på det thailandske markedet, selger USA til en pris som ligger over den vanlige markedsprisen. Dersom USA skulle være nødt til å selge dem på det åpne markedet, ville dette sjølsagt føre til prisfall og mindre profitt. Ikke rart at USA's handelsminister sa for noen år siden at «om disse hjelpeprogrammene ble avbrutt, ville de private investeringene være bortkastet.» (New York Times 1965.)

Thailands økonomi kan rett og slett sammenliknes med et narkotikavrak. Landets sjuke økonomi krever hele tida tilskudd utenfra, USA-låna og USA-kapitalen er som narkotikasprøyter, det blir bra ei stund, men snart blir behovet for nye innsprøytinger mer akutt enn forrige gang, og folket må bære stadig større økonomiske byrder.

Som følge av USA's stadige kapitalinnsprøytinger i Thailand, har landet etterhvert fått et stort underskudd på handelsbalansen. I 1958 skyldte Thailand for 302 mill. baht til utlandet, mens denne gjelda var steget med det 5-dobbelte i 1967, til 1624 mill. baht. I følge økonomiske oversikter skal Bangkok-regimet skyldte USA 9,9 mill. bath i et handelstidsrom 1963–1968. — Når det gjelder utplyndring av Thailand er det nesten ikke grenser for hva kjempeprofitter imperialismen kan trekke ut. Bare USA trekker ut ca. 7 mill. baht i gjennomsnitt hvert år.

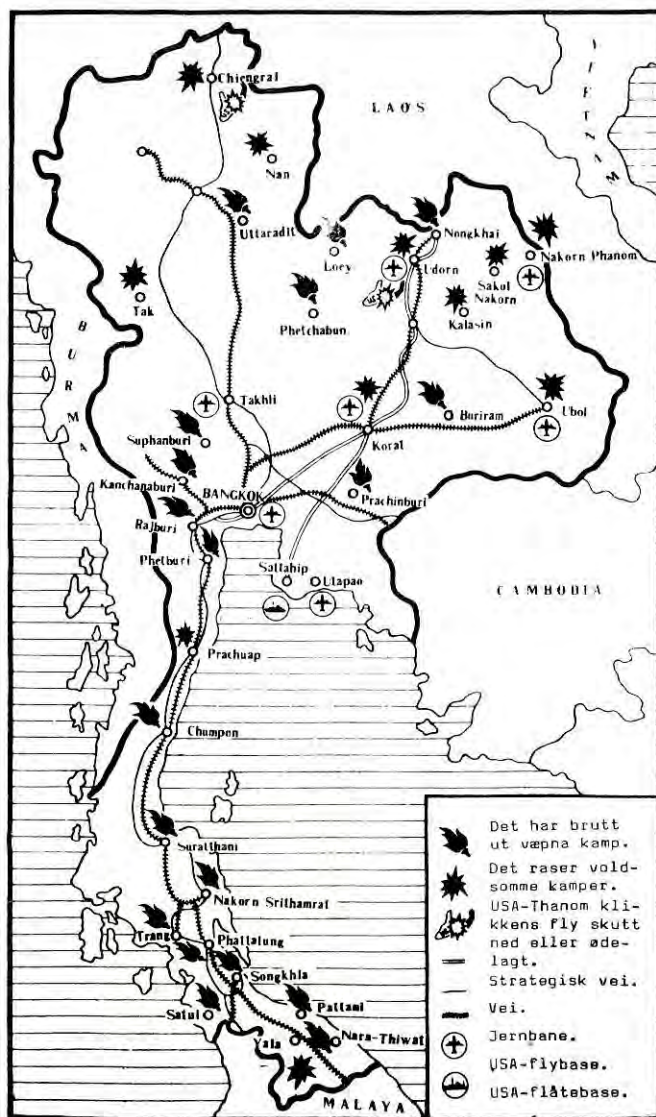
Men det er ikke bare amerikansk monopolkapital som grafser til seg ny profitt på bekostning av landets arbeidende masser og naturrikdommer. I USA-imperialismens kjølvann følger alltid partnere og konkurrenter. Thanom innrømmet åpent at opptil 1968 lå Japan på førsteplass når det gjaldt utenlandske investeringer ved å svare for 35,4 % av dem. Men dette er heller ikke så rart da Japan hadde Thailand som alliert i siste verdenskrig og japansk kapital aldri har blitt trukket ut av landet, tvertimot. I Thailand er det i dag nesten ikke det land som ikke har en eller annen investering i landet. Etter USA og Japan kommer Vest-Tyskland, Australia og ei rekke andre land, bl. a. Taiwan, Sør-Korea m.fl.

Skandinavia er også representert, Danmark er der med sitt Øst-Asiatiske Kompani og Sveriges Sentab er med den svenske regjeringens godkjennelse med på å bygge strategiske veger for junta-styret. Og norske Jotun Maling profiterer på behovet for maling til det samme vegprosjektet. Dessuten driver SAS en heller skitten trafikk i området. Det er en kjent sak at Thailand fungerer som en base for USA i om-

rådet. I flyselskapene Thai International eier SAS 30 % av aksjene og Bangkok-juntaen resten. Selskapet som ble startet i 1960 og nå går med stor fortjeneste, har ruter på Japan, India, Indonesia og Vietnam. Trafikken på Saigon betyr også transport av militære. Den gamle SAS-sjefen uttalte ved et besøk i Bangkok sin fulle tilfredshet med denne trafikken og ga grønt lys for en utvidelse av den! (Se forøvrig artikkel om norsk kapital på frammarsj i Sørøst-Asia).

EN USA-BASE

I Bangkok fortalte Nixon sist sommer: «USA kommer til å stå stolt ved Thailands side mot dem som kan true landet utenfra eller innenfra.» Med «indre fare» mener imperialistene og de reaksjonære alltid folkets frigjøringskamp og arbeiderklassens revolusjonære kamp. Når de snakker om «ytre farer» er dette avledningsmanøvrer som er ment på å bedra verdensopinionen, et forsøk på å kaste skylda for deres egne aggresjonskriger på stater som alt har frigjort seg fra imperialismen, Nord-Vietnam og Kina. Faktum er at den «ytre faren» i virkeligheten er USA-imperialismen som jager verden rundt som en vill okse og får i stand kriger og opprustning. Thailands ytre fiende er i dag USA-imperialismen, og den indre faren, — den er sjølsagt landsforræderjuntaen i Bangkok.

Helt siden den militære rådgivingsorganisasjonen MAAG slo seg til i Thailand, har det skjedd en veldig militær opprustning i landet. I dag knytter de strategiske vegene sammen over 30 baser og flyplasser. Etter opprettinga av SEATO, der Thailand sjølsagt kom med, økte antallet amerikanske eksperter og i dag finnes det nærmere 100 000 amerikanske eksperter, rådgivere og annet personell i landet, derav rundt 10000 »spesialstyrker» som »Green Berets» bl. a.

USA's styrker og okkupasjon av Thailand har som formål å forsvare USA's økonomiske interesser i området. Samtidig er Thailand en brikke i et større spill: innringinga av Nord-Vietnam og Kina.

I Thailand består USA's militære okkupasjon i det følgende: å trene opp Bangkok-hæren, å delta i en »begrenset krigføring» mot frigjøringsstyrkene, å bombardere deler av landet med napalm og gift, å bruke landet som en base overfor FNL i Vietnam og Pathet Lao i Laos, og endelig være et oppmarsjområde for krig med Kina. — 80 % av bombetoktene mot Vietnam og Laos skjer i dag fra US-baser i Thailand.

På begynnelsen av 60-tallet vokste det fram en motstandsbevegelse i Nordøst-Thailand, men den baserte seg bare på politisk arbeid og drev ingen gerilja. Siden da har USA satt i verk et antigerilja-program i nordøst. Ingeniører fra US-Army har deltatt i et intensivt vegbyggingsarbeid for å åpne den isolerte regionen. Green Berets-styrker har trent opp regjeringens antigeriljatropper. USIS (USA's Informasjonstjeneste) har i nordøst bygd en veldig radiostasjon for juntaen og har også utrustet omreisende propagandalag til støtte for regimet. CIA har i følge The New Republic rekruttert et nett av thailandske agenter.

MEN FOLKET REISER SEG

Men folket reiser seg, sjøl om den thailandske motstandsbevegelsen ennå bare befinner seg i et begynnerstadium. Allerede i 1963 sa Dean Rusk på et SEATO-møte: »Siden sist vi møttes har kommunistisk undergravingsvirksomhet i det nordøstre Thailand blitt en virkelig overhengende fare». Og i 1967 innrømmet en amerikansk rådgiver til Newsweek: »Jeg har tjenestegjort både i Vietnam og i Thailand og skal si deg at det ser mye verre ut her i dag en det gjorde i Saigon 1960. —» Dette er trolig en overdrivelse, men mønstret fra Vietnam fins også her: desperasjonen hos amerikanerne og regjeringslederne, opprustning og militarisering, napalm og strategiske landsbyer. — Men forhistorien har likevel sine thailandske særdrag.

På et tidspunkt da de japanske imperialistene var i ferd med å bli drevet bort fra Thailand, var flere av de som ledet det thailandske folkets frihetskamp like mye imot USA-imperialismen som den japanske. Disse ekte patriotene ble utsatt for forfølgelser etter krigen, og de varierte i omfang alt etter som hvilken militærdiktator som satt med den øver-

ste makta. Særlig i 1961–62, da USA også for alvor var kommet inn i bildet, feide en terrorbølge over landet, som tvang mange til å forlate sine hjem og søke opp i fjella, dra utenlands eller flykte inn i de store skogene som de fleste gjorde. Fra da av ble den thailandske landsbygdbefolkningen skilt i landsbyboere og »skogfolk».

THAILANDS KOMMUNISTISKE PARTI TAR LEDELSEN I KAMPEN

Helt siden sin dannelse i 1942 har Thailands Kommunistiske Parti, spilt rollen som organisator og kjernekraft i det thailandske folks revolusjonære frigjøringskamp. Partiet har bestandig vært tvunget til å føre en underjordisk tilværelse og har alltid stått sterkt på landsbygda. Siden seieren for den kinesiske revolusjonen har partiet bygd på Mao Tsetungs tenkning. I dag driver partiet en utstrakt skoleringskampanje både innenfor partiet og utenfor det blant menigfolk og soldatene i frigjøringsstyrkene.

I 1952 la partiet fram en erklæring der det bl. a. het at *nasjonal frigjøring vinnes gjennom å mobilisere landsbygdas millioner til forsvar av jorda, til kamp for nasjonal sjølstendighet og drive USA-imperialismen ut av landet.* — Opp i gjennom 50-åra dro kommunister, patrioter og andre revolusjonære ut på landsbygda og organiserte bondemassene.

KAMPEN TAR TIL

De organisatorer som partiet sendte ut hadde god erfaring fra kampen mot japanerne og slo straks nære røtter i massene. I første rekke innrettet man seg på »skogfolket». I legale former begynte bondebevegelsen å vokse fram: det var kamp mot tvangsarbeid, bruken av identitetskort, forhøyning av jordskatter, kamp for retten til å bruke dyrkbar jord som ble tatt til amerikanske baser, kamp mot prisstigning, tunge skatter, misbruk og åger, lokale tyranner osv.

For å lede folket i en framgangsrik kamp, ble det nødvendig å danne revolusjonære masseorganisasjoner: 1. nov. 1964 ble Uavhengighetsbevegelsen for Thailand opprettet, 1. jan. 1965 Thailands Patriotiske Front, 1. mai 1965 Thailands Patriotiske Arbeiderlandsforbund, 15. febr. 1966 Thailands Patriotiske Ungdomsforbund. — I dag har alle sluttet seg til Thailands Patriotiske front og dens ledelse av kampen.

Ved dannelsen vedtok Fronten et manifest (se annet sted i bladet). På grunnlag av dette manifestet kaller Fronten på hele det thailandske folket til å slutte opp om kampen mot USA-imperialismen og danne en breiest mulig nasjonal enhetsfront for landets og folkets frigjøring.

Den veldige motstandsbølgen som vokste fram av terroren 1959–62, var noe Bangkok-juntaen ikke hadde gjort regning med. Den skjønte nå straks hvilken fare den befant seg i. Det ble derfor snart satt inn ny terror mot folket på landsbygda. *Men denne gangen hadde folket forberedt seg.* Innenfor masseorganisasjonene var det blitt opprettet *væpnede sjølforsvarsstyrker.*

Den 7. august 1965 ble den første gnisten tent i den thailandske folkekrigens prairiebrann: Sjølforsvarsstyrker i Pupan-fjella i Nakorn Phanom i Nordøst-regionen omringet og tilintetgjorde en av juntaens patruljerende politistyrker.

I den gryende fasen av folkekrigen hadde meningen vært med sjølforsvarsstyrker bare å forsvare seg mot overgrep og terror fra juntaens folk, men en skjønte straks at *bare* sjølforsvar ikke ville være nok. Siden de reaksjonære troppene var ute etter folkets styrker, ble det nødvendig å rive initiativet ut av fiendens hender og slå ham i slag etter slag, der folkets styrker var overlegne i hvert slag, men som helhet betraktet ennå underlegne. Dette er en allmenn regel i folkekrigen, som geriljaen i Nordøst-Thailand straks skjønte: i begynnelsen av den væpnede frigjøringskampen, er folket ennå for svakt til å ha et absolutt overtak, de kan bare være overlegne i styrke i enkelte trefninger som de må konsentrere alle styrker om. De må slå fienden bit for bit og på den måten gå fra seier til seier, vinne landsbygda for å innringe byene, gå fra relativ overlegenhet i styrke til absolutt overlegenhet i styrke, fra en defensiv strategi med lokal og spredt gerilja til landsomfattende offensiver. – *Vår strategi er å slåss en mot ti, vår taktikk er å slåss ti mot en*, sier Thai-geriljaen.

Siden sammenstøtet i Pupan-fjella, mobiliserte juntaen hundrevis av lokale politifolk og sikkerhetsagenter. Men også disse ble angrepet når de minst ventet det og ble drevet tilbake. I desember hadde geriljaen spredt seg til 4 provinser i sør og til 2 i nordøst. På dette tidspunktet satte da den militære ledelsen i Bangkok og USA i verk sine første «innringings- og undertrykkelsesfelttog». I disse ble alt som var av militært personell mobilisert og Praphas var personlig i kommando sammen med amerikanske «rådgivere». – Først prøvde de seg med bakkeoffensiver, som ble en total fiasko – for enten fant de ikke geriljaen eller så ble de fullstendig overrumplet av den. – Geriljaen sier: *Når fienden angriper, trekker vi oss tilbake; når fienden slår leir, gir vi ham ikke ro; når fienden blir sliten, angriper vi; når fienden trekker seg tilbake, tar vi opp forfølgelsen.*

Da geriljaen viste seg uslåelig på landjorda med enkle våpen og høy kampmoral, forandret de reaksjonære strategien til angrep fra lufta. I 6 dager fulgte vill bombing og skyting over Thailands jungler, men geriljastyrkene ble ikke truffet, derimot rammet imperialistene mange av sine egne styrker. Praphas sa da også: «Hvordan skal vi kunne gjennomføre undertrykkelsen, når kommunistene har stukket av og folket er borte.» En annen militær sjef sa: « – disse folka i avdelinger på 5 - 10 stykker angriper i fjell og grenseland mellom distrikter og provinser, de lager kaos og det er umulig å si hva målet deres er for angrepene. Så vi må konsentrere mer enn 2000 mann fra våre hovedstyrker til å kjempe dag og natt.»

NÅR ET ENIG FOLK BAK VÅPNA STÅR, . . .

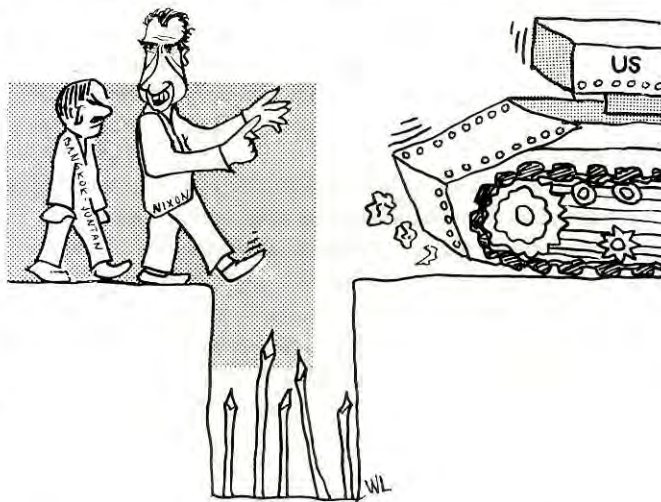
En oppsummering av den videre krigføringa, særlig felttoga til fienden, viste at geriljaen nå var moden for mindre offensiver, ikke bare å forsvare mindre områder og lure fienden i bakhold. Det ble snart rettet angrep på patruljebiler, våpenkonvoi, politistasjoner, sabotasje på strategiske samferdselslinjer, propaganda med væpnet beskyttelse i fiendeokkuperte områder. Samtidig knyttet geriljaen stadig sterkere bånd med folket som de bistod med praktisk hjelp i fom av innhøstingsarbeid og helsetjenester, politisk på den måten at de drev ut forhatte tyranner og godseiere og hjalp til å opprette demokratiske maktorganer på landsby-nivå, organisere undervisning og skoling, heve den politiske bevisstheten til folkets masser og lære alle til å forsvare seg med våpen i hånd. På den thailandske landsbygda stiger de patriotiske styrkenes anseelse dag for dag og mange historier kan berettes om fattige fjellfolk som har kommet lange veger for å bli med i «skogstyrkene», som de heter på folkemunne.

FIENDEN RIVES OPP AV INDRE MOTSETNINGER.

Framgangen for folkets væpnete styrker måtte naturligvis føre til skjerpede motsetninger hos fienden, i første rekke hos juntaen. Hæren ville bruke råere metoder – «brenne alt og drepe alt», mens politiet ville bruke listigere metoder – utpressing, skremser og trusler. Resultatet av krangelen ble at de hver for seg brukte sine metoder. Et annet motsetningsforhold i fiendens leir var det mellom de militære sjefene innbyrdes. Praphas i juntaen ville f. eks. ikke overlate sine styrker rundt Bangkok til å bekjempe geriljaen i Pupan-fjella, fordi han var redd for at disse styrkene kunne bli brukt mot ham sjøl, når de kom under en annen diktators ledelse.

Disse motsetningene er grunnleggende trekk ved den fienden det thailandske folket står overfor og de er en medvirkende årsak til imperialismens og de reaksjonæres uungåelige fall. De viser også at samme hva fienden foretar seg i sin bekjempelse av folkets rettferdige sak, er folket vel forberedt og vender alt til sin fordel.

» . . . SOM I SØR-VIETNAM I DIEMS SISTE DAGER.»

Hensikten med undertrykkelses-felttoga hadde vært å splitte opp folket, men folket var blitt mer sammensveiset enn noensinne. Enheten var blitt forsterket gjennom kamp.

Ved årsskiftet 1966-67 var det kamper i 13 provinser, i august 1967 i 23 provinser og i 1969 var det kamper i 33 provinser. Ifølge en CIA-uttalelse som sto å lese i Newsweek 19. juni 1968 skulle geriljaen ha blitt firedoblet på ett år. I samme uttalelse innrømmet en «Thanom-klikken har tapt sjansen til å stoppe geriljaen i begynnerstadiet, men nå har geriljaen gått inn i sin andre fase. Bakholdsoperasjoner og annen aktivitet øker. . . » Det het dessuten: «Folket og Thanom-klikken har langt fra samme meninger. Det fins ingen utsikter til seier over kommunistene.» Og: «Situasjonen i Thailand har vært den samme som i Sør-Vietnam i Diems siste dager.»

Bangkok-juntaen sjøl har heller ikke spart på uttalelsene. – Bodang Juntasen, guvernøren i Sakol Nakorn fortalte til Washington Post 5. juni 1967: «Det fins 700 byer i Sakol Nakorn, 70 av dem er sikre og de andre 90 % er områder der kommunistene er aktive.» I naboprovinser Ubol-Rahjtani skrek guvernøren der, Patt Boonyarataphan, rett ut at «folket tror på den nye ideen – kommunismens ide.»

THAILANDS FOLK VINNER SEIRER I FOLKEKRIGEN.

Motstandskampen i Thailand har utviklet seg meget raskt. Den 1. januar 1969 ble Thailands Folks Frigjøringshær grunnlagt med en overkommando til å lede og samordne kampen. På samme tid hadde også radiostasjonen Thai-

A. Vittang	20,00	H. Haraldsen	50,00
Grimstad	10,00	Emanuelsen	50,00
C. Astrup	5,00	N. N.	100,00
K. W. Antusen	15,00	X.	45,00
H. Thorsnæs	25,00	K. Svindal	100,00
T. Thorsnæs	25,00	15. B. Johansen	10,00
A. Braateng	20,00	J. Hoffmann	10,00
R. Smevik	20,00	A. Lund	10,00
30. I. Faaby	25,00	A. Johansen	10,00
Arnesen	10,00	J. E. Nielsen	100,00
Lande	5,00	17. E. & Y. Helgesen	25,00
A. E.	10,00	16. Oblatsalg	15,00
G. Strøno	10,00	19. Innsamlet stands, Oslo,	21,68
P. Boye	10,00	Rana FNL-gruppe	100,00
H. Sween	17,50	B. Kummen	20,00
31. T. Sørensen	100,00	Stegane	50,00
A. Christoffersen	15,00	20. I. Hagerup	25,00
M. Walter	50,00	S. Karterud	100,00
J. Kokaas	25,00	K. Kavl	15,00
INNSAMLET JANUAR 1970			
2. A. Standeren	25,00	T. Ambe	3,00
S. Gimse	200,00	E. Brandt	3,00
5. K. Roghell	10,00	A. K. A. G.	5,00
A. Eikeland	20,00	V. Lohne	5,00
6. Innsamlet stands, Oslo,	534,40	P. Lohne	10,00
P. Schjetne	100,00	21. O. Hallum	25,00
G. Løvås	200,00	O. Jenserud	10,00
7. V. Myhrvold	10,00	J. Bekken	10,00
E. J. Andresen	5,00	L. Hallum	10,00
G. Skotnes	30,00	Prøsch, Obrestad m. fl.	50,00
8. G. & T. Magdahl	40,00	T. S.	50,00
G. Vaagen	20,00	22. S. Mai The m. fl.	75,00
R. Larsen	10,00	26. Rogaland El.verk arb.for.	
G. Lindtner	10,00	N. E. K. F., avd. 8	200,00
12. R. Leiros	10,00	K. Sæbø	10,00
H. Osness	10,00	G. Broch Svensson	20,00
G. J. Randbye	10,00	27. P. Lystad	10,00
E. Nilsen	10,00	INNSAMLET FEBRUAR, 1.-16.	
Ø. J. Larsen	50,00	2. Skien FNL	140,00
K. Jensen	5,00	4. E. H.-Hansen	50,00
V. Sæthre	1,00	6. D. Raaen	25,00
K. Sæbø	10,00	O. K. Bolli	100,00
R. & J.	20,00	10. Sandnessjøen FNL	20,00
13. J. E. Knutsen	25,00	11. N. Bordal	20,00
J. E. Nilsen	5,00	13. T. Obrestad	700,00
K. Nun	50,00	Salg av oblater	8,75
14. U. Abilgaard	50,00	Sos. elevlag, Bodø,	100,00
L. Sem	50,00	E. Vilhelmsen	10,00
K. L. S.	50,00	16. T. T.	10,00
K. S. S.	30,00		
T. Gunther	25,00		

ØK STØTTEN TIL FNL!

Vår støtte til FNL i deres kamp for et fritt og uavhengig Vietnam i den fasen krigen er inne i nå, er mer nødvendig enn noen sinne.

Representanter for FNL har uttrykt at det ikke er ved forhandlingsbordet, men på slagmarken i Vietnam krigen avgjøres. I denne kampen må FNL først og fremst stole på egne krefter. Folkets frigjøring må være dets eget verk. Men enhver solidaritet med det kjempende vietnamesiske folket vil være en oppmuntring og en støtte for Frigjøringsfronten i dens kamp mot USA-imperialistene og marionettene i Saigon, da det gir folket visshet om at de ikke står alene.

Våre måter å støtte FNL på her i Norge er begrensete, ikke minst p.g.a. NATO-medlemsskapet, men vi må ta i bruk alle de midler vi har som f. eks. spredning av »For Vietnam», arrangering av stands og demonstrasjoner og innsamling av penger.

En av våre oppgaver i Norge er altså å gi materiell støtte til Vietnams folk. Den beste måten å gjøre dette på er å gi penger til FNL uten at det stilles betingelser for hjelpen.

Frigjøringsfondet er Solidaritetskomiteens innsamlingsfond. Hittil har det blitt samlet inn ca. kr. 80 000 til FNL. Den materielle støtten gir vi ikke av medlidenhet men av solidaritet. Pengene som kommer inn på Frigjøringsfondet går uavkortet til FNL. Det innkomne beløp disponerer FNL fritt. Regnskap er til enhver tid tilgjengelig for bidragsyterne

**GI PENGER TIL FNL GJENNOM FRIGJØRINGSFONDET!
FULL STØTTE TIL DET SEIRENDE VIETNAMESISKE
FOLKET!**

**FRIGJØRINGSFONDET,
Boks 558, Sentrum, Oslo 1
Postgiro 20 50 32**

10. R. Robertsen	60,00	O. Moxnes	30,00
B. Grimstad	25,00	T. Thronæs	20,00
O. Raknes	50,00	H. Siljan	10,00
T. Gulbrandsen	25,00	K. Bachmann	15,00
A. Sunde	5,00	S. Solum	15,00
A. Sunde	5,00	K. Skoglund	10,00
R. Sunde	3,00	T. E. Tagseth	50,00
H. Hansen	2,00	E. Tagseth	50,00
H. Udsigt	5,00	B. Braateng	15,00
S. Lundborg	5,00	H. Lid Ball	5,00
P. Pedersen	10,00	20. E. Balck	10,00
T. Repstad	5,00	R. Fredh	10,00
A. Johnsen	5,00	A. Nilsen	5,00
A. Pedersen	5,00	R. Sandbæle	5,00
P. Hoffmann	5,00	M. Person	5,00
L. Aeverstad	10,00	E. Pedersen	5,00
A. Sørum	10,00	H. Samuelstad	10,00
H. Hansen	5,00	S. Optun	10,00
A. Bentsen	5,00	A. Mæland	5,00
11. R. A.	10,00	K. Øfsthus	5,00
H. Pettersen	10,00	K. Grøhn	5,00
Skre	10,00	M. Erstad	5,00
G. Fossberg	10,00	J. Bognø	10,00
M. Hjelmeland	10,00	M. Hjeltveit	5,00
A. Fosshiem	50,00	L. Thorstensen	5,00
A. Larsen	50,00	N. N.	1,00
12. B. A. Pettersen	50,00	Salg av oblater	163,50
S. Sjøvåg	15,00	22. T. Martinsen	25,00
K. Halvorsen m. fl.	40,00	K. L. Olsen	20,00
N. Tscherepanoff	15,00	G. Andreassen	5,00
P. Huseklepp	20,00	O. N.	5,00
R. Mærøe	10,00	Ø. Tangen	5,00
B. Lennertsen	10,00	K. Solli	5,00
D. Nordrum	20,00	S. Vågen	5,00
R. Jørgensen	10,00	J.-I. Iversen	5,00
G. Larsen	10,00	T. Nilsen	5,00
E. E.	10,00	B. Larsen	5,00
A. Carlsson	10,00	P. O. Marcussen	20,00
13. R. Bodin	20,00	R. J. Hansen	10,00
15. A. Birkeland	20,00	G. H. A.	30,00
R. Rønningen	25,00	Gymn.samf., Narvik,	200,00
K. Minde	20,00	Kr. Gjone	10,00
A. L. Johnsen	100,00	E. Ansteinsson	10,00
A. Raaen	25,00	O. Løkkebø	25,00
O. Bekkelund	25,00	G. Vogelsang	10,00
R. Berli	50,00	23. O. Furøy	10,00
J. Sevaldsen	10,00	A. Rummelhoff	10,00
J. Vikan	10,00	D. Johansen	10,00
Katedralskolen FNL-gruppe	28,82	S. Selvig	10,00
E. Sars	50,00	J. Lund Hansen	10,00
T. U. S.	50,00	S. E. Brodal	10,00
H. Sætra	15,00	A. Eggur	20,00
R. Aune	25,00	R. A. Lund	10,00
16. G. P. Glad	30,00	B. T.-Paulsen	10,00
K. J. Evensen	10,00	K. H. Haugen	10,00
Ø. Berntsen	10,00	C. Tostrup	10,00
G. R.	5,00	S. Furøy	20,00
N. N.	10,00	K. Lund	10,00
T. Ousdal	5,00	E. Stoesen	10,00
J. Eliassen	20,00	29. A. Tangen	10,00
K. Moe	10,00	T. S. Olsen	10,00
G. Thonsen	30,00	Strømnes	10,00
L. Christiansen	10,00	J. Hansen	10,00
17. K. & H. Jensen	100,00	A. Ødenaer	10,00
G. Kluge	50,00	H. Hansen	10,00
H. Osness	10,00	Yrkeskvinne	4,00
Ø. Eckhoff	15,00	R. Skjerven	3,00
E. Aamodt	10,00	Innsamlet stands, Fr.stad solkom,	33,00
J. Gran	20,00	Narvik FNL	200,00
H. Eriksen	30,00	Th. Linge	25,00
18. R. Furulund	25,00	M. Hoel	10,00
J. Haklu	20,00	R. E. Johansen	150,00
19. B. Heiberg	10,00	K. Bjørnsetle	10,00
M. Jøsevoid	100,00		

Innsamlet mai-oktober 1969

APRIL

30. K. Grimstad,	25,00
S. Pettersen,	10,00
MAI	
2. S. Gimse,	100,00
C. Bygdenes,	100,00
5. G. Thonsen,	50,00
B. Soma,	20,00
O. A. Eikland,	130,00
6. T. Henriksen,	50,00
T. Broch,	50,00
7. O. Halvorsen,	10,00
8. L. Sem,	25,00
F. Solheim,	10,00
9. Arendal Sol. kom.,	146,90
12. G. Vogelsang,	10,00
14. G. Nilsen,	10,00
19. M. Loveid,	10,00
21. O. Røren,	10,00
T. U. S.,	20,00
27. R. Stensnes,	200,00
K. Svindal,	100,00
M. Bakken,	10,00
R. Johansen,	150,00
28. Innsamling stands, Oslo,	374,19
30. Innsamling stands, Oslo,	40,00
31. Norsk Tjenestemannslag, Oslo og Omland	500,00
M. Stub Hanve	50,00

JUNI

2. Trondheim FNL,	200,00
P. Antonsen,	20,00
6. Sol. kom.s landsmote,	140,99
M. Gjone,	10,00
9. L. Gudland,	10,00
10. O. Hålt,	25,00
Trondheim FNL,	51,00
A. Birkeland,	20,00
12. Sosialistisk gymn. lag, Eidsvöll,	154,89
R. Dackland,	25,00
13. M. Bakken,	15,00
P. F. Schmitt,	10,00
P. Schjetne,	100,00
J. M. K. Sandvik,	25,00
K. Bakke,	25,00
16. H. Sætra,	25,00
Aamodt,	10,00
18. G. L.,	10,00
19. O. A. Nyaa,	25,00
20. R. J. Hansen,	20,00
23. M. Josevold,	100,00
U. S.,	100,00
24. Ulrik Sverdrup,	35,00
25. G. Buene,	30,00
Innsamling Rosenborg kino 15/6,	126,67
Inns. stands, Oslo,	105,88
Inns. stands, Oslo,	12,25
26. H. N. Dahl,	10,00
27. J. Vogt,	20,00
30. A. Raen,	20,00
B. Braateng,	20,00
A. Braateng,	10,00

JULI

1. Arendal Sol. kom.,	7,94
2. R. Robertsen,	35,00
V. Eng,	70,00
3. Lys. oblater,	2792,80
4. G. Kluge,	30,00
7. Arendal Sol. kom.,	24,10
K. Ericsson,	50,00
8. Wæraas,	10,00
11. T. Skare,	10,00
I. O. Gjølstenh,	20,00
14. S. T. Bendik Hansen,	10,00
17. F. Hansen,	40,00
21. L. Grammo,	25,00
O. Hallum,	30,00
O. Røren,	20,00
24. N. Alstadseter,	25,00
28. O. Andresen,	25,00
T. S.,	50,00
G. Bjaaland,	10,00
29. M. Walter,	50,00
30. J. I. Viken,	10,00
31. S. Wigril,	50,00
P. Lystad,	20,00
Oblater,	15,00
Inns. stand, Oslo,	15,00
Inns. stand, Oslo,	65,26
Inns. stand, Oslo,	5,00
Inns. stand, Oslo,	7,00

AUGUST

1. FNL-gruppa ved UB, Oslo,	165,00
FNL-gruppa ved UB, Oslo,	185,00
4. O. Hansen,	10,00
6. M. Josevold,	100,00
I. Brekke,	20,00
7. Inns. stand, Oslo,	47,90
8. A. Andersen,	20,00
11. A. Roligsgordet,	6,00
19. L. Grammo,	106,00
FNL-gruppa ved UB, Oslo,	175,00
21. A. Dahl,	20,00
22. U. S.,	50,00
25. T. G. Oyan,	85,00
B. Jensen,	20,00
26. F. Martinsen,	25,00
28. O. Sørensen,	10,00
29. K. A. Nilsen,	25,00

SEPTEMBER

1. W. Kalses,	30,00
G. Nyquist,	35,00
E. J. Andresen,	10,00
2. K. Svindal,	100,00
15. D. Skauge,	50,00
16. A. Fosheim,	50,00
E. J. Andresen,	10,00
H. Leiso, Ringebu,	10,00
A. & L. Johnsen,	50,00
E. Osterud,	10,00
H. Johansen,	20,00
S. Nilsen,	25,00
L. Grammo,	20,00
17. H. Hauglund,	25,00
A. Standeren,	20,00
G. Amdal,	20,00
R. Fryland Nielsen,	25,00

18. M. Josevold,	100,00
O. K. Misen,	25,00
A. Rummelhoff,	50,00
Heranb,	100,00
19. O. Kakes,	50,00
S. Læ,	10,00
K. Henkel,	15,00
N. K.,	20,00
20. P. O. Tiller,	10,00
22. U. S.,	50,00
M. Skinningsrud,	20,00
K. & H. Jensen,	200,00
R. Hamar,	25,00
T. Hauglil,	10,00
E. Gienbo,	50,00
23. T. Uppstad,	20,00
M. Botun,	25,00
E. Andersen,	10,00
A. Rusten,	25,00
B. Brekke,	25,00
H. Sætra,	25,00
B. Grimstad,	25,00
Oblater,	129,90
24. I. Benkow,	10,00
25. H. Prydz,	100,00
26. G. Giske,	8,00
B. Martinussen,	25,00
29. FNL-gruppa ved UB, Oslo,	190,00
FNL-gruppa ved UB, Oslo,	190,00
A. Pettersen,	20,00
H. Aas,	50,00

OKTOBER

1. R. Rodsas,	25,00
R. Berli,	25,00
L. Grammo,	15,00
K. Lund,	20,00
3. O. A. Laudal,	10,00
O. Krokfjord,	100,00
S. og J. F. Bluchfeldt,	10,00
6. H. Mjelde,	10,00
L. Sem,	25,00
A. Christoffersen,	75,00
N. I. Damm,	10,00
8. Blindern FNL,	100,00
10. H. Eide,	10,00
A. Christoffersen,	15,00
13. L. Johansen,	25,00
15. G. Vågen,	20,00
16. E. Jahr,	300,00
E. J. Andresen,	10,00
17. G. Arnesen,	20,00
A. Mikkelsen,	10,00
20. F. Nagel,	5,00
Eidsvöll lag av NKP,	25,00
A. Pedersen,	35,00
21. P. K. Roghelle,	25,00
22. G. Otterbech,	10,00
23. E. Mouni,	15,00
27. J. og J. Høyervsten,	100,00
S. U. Normann,	10,00
C. Bygdenes,	50,00
Drømnen FNL,	400,00
T. Martinsen,	25,00
28. E. Holbæk-Hansen,	50,00
O. Eckhoff,	15,00
I. S.,	100,00
B. Lindseth,	10,00
A. Larsen,	100,00
29. Sol kom., Fredrikstad,	40,00
B. Jensen,	30,00
30. P. Bjørke og S. Swanberg,	30,00
J. S. Moen,	10,00
31. A. Tjeldvoll,	10,00
Sandnessen FNL,	105,00
Grøn-Hansen,	25,00

Oppgjør fra FNL-gruppene i Oslo

Innsamling stand 21/6	31,20
Innsamling stand 21/6	71,00
Innsamling stand 4/7	90,66
Innsamling stand 5/7	46,64
Innsamling stand 5/7	44,61
Innsamling stand 7/7	14,93
Innsamling stand 26/7	14,38
Innsamling SF valgnoter 26/8	14,00
Innsamling stand 29/8	28,78
Innsamling Hø Chi Minh minnemote 11/9	457,00
Innsamling stand 13/9	22,00
Innsamling stand 13/9	44,30
Innsamling stand 19/9	7,16
Innsamling stand 20/9	47,20
Innsamling stand 3/10	19,40
Innsamling stand 10/10	52,25
Innsamling DNS 13/10	150,00
Innsamling stand 17/10	37,16
Til sammen	1192,67

Innsamling stand 20/10	126,12
Innsamling stand 21/10	142,85
Innsamling stand 22/10	149,88
Innsamling stand 23/10	91,36
Innsamling stand 24/10	124,62
Innsamling stand 25/10	105,90
Til sammen	740,73

Oppgjøret fra FNL-gruppene i Oslo er innbetalt til FRIGJØRINGSFONDET 1 november måned og vil følges opp utslag på neste oversikt.

INNSAMLET NOVEMBER 1969

3. Blindern FNL	58,15
K. Svindal	100,00
4. Trondheim FNL	200,00
5. H. Farstad	40,00
T. Gulbrandsen	15,00
10. S. Mai-The	10,00
A. Hagen	76,00
M. Jøsevold	100,00
M. Pettersen	20,50
11. V. Valentinsen	15,00
12. R. A. Hanssen	15,00
17. R. Moe	10,00
Vestre FNL	23,00
Innsamlet stands, Oslo,	500,00
18. J. S. Moen	5,00
20. N. Alstadseter	10,00
21. T. U. S.	50,00
22. P. Kr. Roghell	10,00
Innsamlet stands, Oslo,	692,67
24. H. Bøgh	63,30
Vestre FNL	15,00
H. Sætra	25,00
I. Drage	30,00
26. K. Strøm	20,00
29. Salg av oblater	130,50

INNSAMLET DESEMBER 1969

2. M. Bakken	25,00
3. Salg av oblater	53,25
Innsamlet stands, Oslo,	740,73
Innsamlet stands, Oslo,	39,50
5. A. Kristiansen	100,00
6. J. Eriksen	20,00
8. H. Osness	30,00
E. B. Marcussen	25,00
O. Olsen	10,00
B. Vonen	47,00
A. Mikkelsen	10,00
E. Nilsen	50,00
B. Stueland	10,00
K. Ericsson	100,00
D. Nicolaisen	10,00
R. Blakseth	10,00
E. A.	10,00
K. Bø	10,00
H. J. Dahl	5,00
S. Eriksen	5,00
M. Skar	10,00
K. Strand	10,00
T. Jonassen	5,00
A. M. Espås	5,00
W. Veever	10,00
I. Bjørnhaug	5,00
D. Lind	2,00
A. Gillgren	3,00
M. U. L.	10,00
E. B. Hansen	5,00
G. P.	10,00
F. Rosenlund	4,00
A. Christoffersen	5,00
P. B.	3,00
H. O.	3,00
A. Ormbostad	50,00
E. E.	50,00
9. E. Pettersen	20,00
H. Prydz	40,00
K. Ellingsen	20,00
T. Norli	5,00
K. Labukt	15,00
Sosialist. arb.gr., Oslo,	35,00
J. Kokaas	25,00
I. Johansen	10,00

FRIGJØRINGSFONDET

mai 69-febr. 70-

FRIGJØRINGSFONDET

POSTGIRO 20 50 32

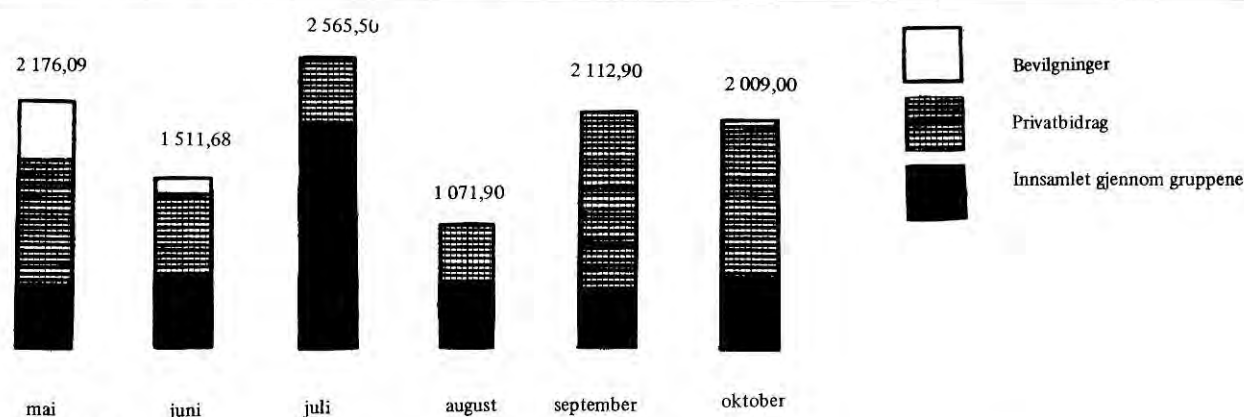
Adresse: Boks 558, Oslo sentrum,

Ansvarlig: Tøne Sverdrup

NYE 24 000

TIL FNL-

TILSAMMEN kr 80 000

REGNSKAP

Gruppeinnsamlinger, privatbidrag og bevilgninger.

Inntekter:

november -69	gruppene	1488,82
	private	614,80
desember	gruppene	1258,80
	private	3787,50
	gymn.samf., Narvik	200,00
januar -70	gruppene	671,08
	private	2107,00
	Rogaland El.verk arb.for.	
	N. E. K. F. avd.8	200,00
februar(1.-16.)	gruppene	168,75
	private	1015,00

Tilsammen 11511,75

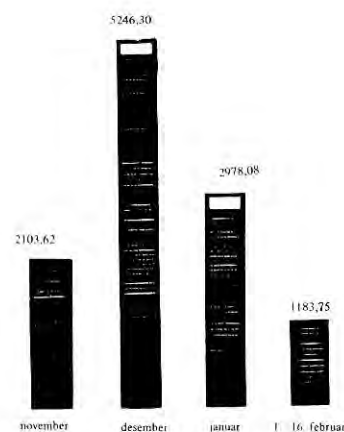
Status pr. 1/11-69 (BALANSE)

Gaver til FNL: 42 377,47   Inntekter: 69 566,19
Saldo: 27 188,72

Sum 69 566,19   69 566,19

Innsamlet nov. -69-16. feb. -70: 11 511,75
Saldo pr. 1/11 -69 27 188,72

Saldo pr. 16/2-70 38 700,47

12 000 TIL FNL PÅ 3 1/2 MÅNED!

TILSAMMEN KR 80 000

FRIGJØRINGSFONDET offentliggjør med dette innsamlingsresultatene for tidsrommet november -69 til og med 16. februar -70. Det er nå samlet inn ca. kr. 80 000 til FNL her i Norge, penger som i sin helhet går til FNL og som FNL fritt disponerer over. Stadig flere nordmenn støtter FNL i deres kamp mot USA-imperialistene og deres marionetter i Saigon. La dette komme til uttrykk i økt økonomisk støtte gjennom FRIGJØRINGSFONDET!

STØTT FNL PÅ DERES EGNE VILKÅR!

SEND PENGER TIL FRIGJØRINGSFONDET!

folkets Røst begynt sine sendinger og kunngjør i dag kommunikerer fra alle militære aksjoner og bringer aktuelle politiske kommentarer.

I 1969 vant folkets frigjøringsstyrker nye seirer i Thailand. Etter hva Thai-folkets Røst kan melde fant det sted mer enn 800 trefninger (mot 700 i 1968) og vel 1000 fiender ble satt ut av spill eller drept. 46 fly ble skutt ned. Alle fiendens »oppsøk og ødelegg»-aksjoner har falt totalt igjennom. Sterkest har framgangen vært i sør-provinsene. Thanom sa nylig at situasjonen var »alvorlig i sør». I Bua Nan reiste folket seg til kamp og knuste en konsentrasjonsleir med geriljaens hjelp. — Alt dette er eksempler på at Thailands folk er mer besluttet på å kjempe enn noensinne.

Den væpnede kampen påvirker hele folkets kamp. Oppsvinget i det thailandske folks massebevegelse mot USA-imperialismen og dens lakeier har fått sitt uttrykk på mange fronter. Bøndene har erobret tilbake jord og slåss mot høyere renter. Arbeiderne har motsatt seg hardere arbeidspress og lavere lønninger og kjemper for demokratiske rettigheter. Studentene har reist krav om ytrings- og møtefrihet. Felles for alle grupper er at de vil ta opp kampen mot USA-imperialismen og juntaen og har disse som sine felles fiender.

I midten av mars slo 20 000 bønder i fire distrikter for jord. Myndighetene svarte med politistyrker og konsentrasjonsleirer. I 1969 deltok tilsammen nærmere en halv million bønder i flere områder ved mer enn 450 tilfeller.

For den thailandske arbeiderklassen markerte 1969 også et oppsving: Ved vel 90 høve deltok 20 000 arbeidere i streiker og arbeidsnedleggelse. Dette er i grunnen høye tall til Thailand å være, der fascismens mørke rår og arbeiderklassens kamp blir brutalt undertrykt. — I den siste tida har også studentene våknet til og det har vært holdt flere demonstrasjoner mot USA-imperialismens herjinger i landet.

På bakgrunn av denne allmenne situasjonen i landet, har derfor juntaen blitt nødt til å trekke tilbake de fleste av sine »Svarte Panther»-tropper som den har hatt i Sør-Vietnam.

— — —

I turistbyråenes glørete salgspropaganda bys Thailand fram som »smilets og lykkens land». Denne beskrivelsen av det utplyndrete og okkuperte Thailand kan vel ikke stemme mindre med virkeligheten. Riktignok ville det være å si: Se Bangkoks slum og Thailands folk i opprør. Først når det thailandske folket har kastet av seg USA-imperialismens og Bangkok-juntaens tunge åk, kan Thailands folk være lykkelige.

Ved å holde ut i folkekrigen og skape en sterk enhetsfront vil Thailands folk seire!

SOLIDARITET MED THAILANDS FOLK!

Norsk kapital i USA-imperialismens kjølvann

(Klipp fra Dagbladet):

Man kan i tida framover vente en betydelig økning i norsk kommersiell og industriell aktivitet i området Malaysia-Singapore-Indonesia.

Tre norske fabrikker for tida under bygging eller prosjektering; Guru Papps kartonasje og bølgepappfabrikk utenfor Djakarta i Indonesia, Norsk Sprængstofindustri lim og formalinfabrikk i Jurong i Singapore og NorseChem (Jotun-Norse Crown) limfabrikk i Batu Tiga i utkanten av Kuala Lumpur i Malaysia. Hertil kommer A/S Promotions datterselskap, som etableres i Singapore i disse dager og det samme selskaps store skogprosjekt på Sumatra. Videre foreligger flere andre interessante planer, som ennå ikke er så konkrete at de kan omtales, men som nok vil føre til ytterligere norsk industrietablering i denne del av Asia.

I programmet «Norsk Industri gjør framstøt i Sørøst-Asia» i dag får vi høre om de nye framstøt på den andre siden av kloden, og hvilke muligheter som der bys norsk næringsliv. (På bildet: Jotun Thailands tekniske sjef, Kåre Keive, sammen med bedriftens production manager.)

At norske kapitalister følger i USA-imperialismens kjølvann i endel land, blir en mer og mer vanlig ting. I Sørøst-Asia har flere norske selskaper begynt å ta del i utplyndringa av områdets naturrikdommer og arbeiderklasse. Det mest interessante er nettopp at det er den «billige arbeidskrafta» (f. eks. unge jenter) som særlig har fanget norske selskapers interesse. Det er da heller ingen ting som tyder på, til tross for »tiltakende uro» i området, at denne norske kapitalfram-

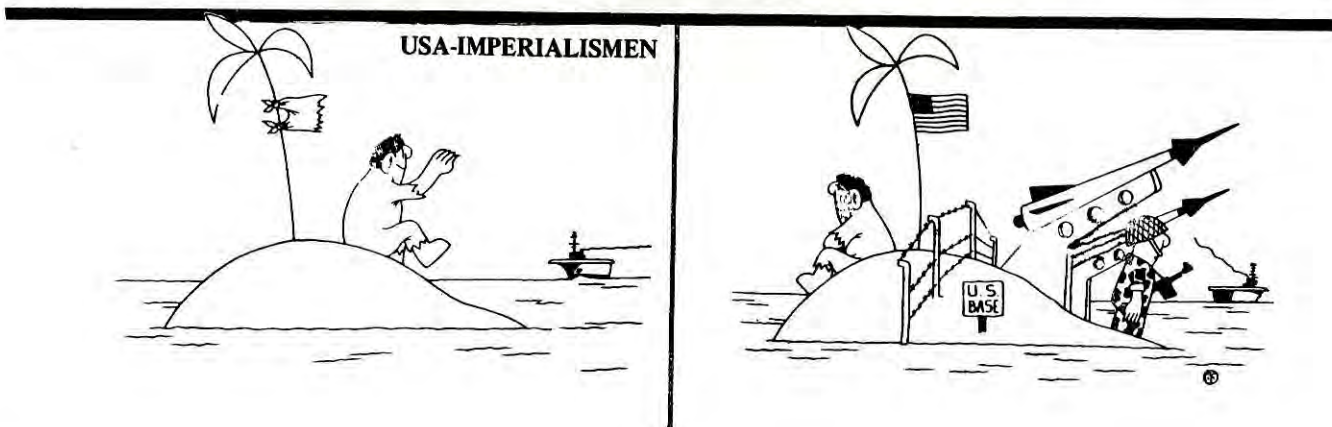
Forholdet mellom den norske og amerikanske monopolkapitalen.

marsjen vil stanse. »Vi må se lyst på fremtiden, selv om det vil bli endel opptøyer», sa en representant for et norsk firma i et radioprogram 26/11-69. »Engelske og japanske interesser er i sterk grad økende, så vi må ikke kaste bort tida.»

Nei, norske kapitalinteresser vil nok ikke være seine med å eksportere kapital til områder der arbeidskrafta er billig og mer medgjør enn i hjemlandet — ennå. Men gleden over kjempeprofitene vil ikke vare lenge, for i Sørøst-Asia er de undertrykte folkene i ferd med å frigjøre seg fra imperialismens åk.

Arbeidere og undertrykte folk har felles interesser mot imperialismen!

FALSK STØTTE, SANT SVIK

SOVJET-LEDERNE ER USA-IMPERIALISMENS SAM- ARBEIDSPARTNER OG KONKURRENT NR. 1 I ASIA.

Vi hører ofte at Sovjet-lederne framstiller seg som anti-imperialister og det er også et faktum at de gir våpen og annen hjelp til Vietnam.

Men det er også et faktum at Sovjet gir våpen og annen hjelp til reaksjonære regimer i Sørøst-Asia og samarbeider med USA mot folkenes frigjøringskamp i området.

Her er noen eksempler:

INDONESIA.

I Indonesia kom Nasution-Suhartos generalklikk til makta med CIA's og amerikanske våpens hjelp og kostet nesten 1 million kommunister og patrioter livet.

Dette regimet har alt fått militær hjelp av Sovjet for 1200 mill. dollars. 90 prosent av krigsfartøyene, 50 prosent av flyene og det meste av artilleriet er Sovjetbygd. Nest etter USA er Sovjet Suharto-Nasution-regimets største veigjør og beskytter. Sovjet har også tilbudt seg å utdanne indonesiske militære i Sovjet. I det japanske bladet «Research on military affairs» sto det for litt siden å lese: «Suharto-regimets anti-gerilja-enheter var trente i Sovjetunionen. Høytstående offiserer i Sovjet-hæren har reist til Øst-Java-regionen i det oppdrag å støtte straffeaksjoner mot geriljaen.»

Sovjet-ledernes offisielle syn på disse skammelige forbindelsene er i grunnen reint hyklerske. I det ene øyeblikket kan Bresnev stå fram og si som i 1966: «Hele vårt parti og hele vår nasjon fordømmer den anti-kommunistiske terroren i Indonesia», mens Sovjets charge d'affaires i Djakarta, stilt overfor ei gruppe fascistiske demonstranter i 1968, sa: «La meg minne dere om at Sovjet har gitt Indonesia hjelp og at hele verden vet det.»

»MALAYSIA«.

I 1968 besøkte Abdul Razak – regimets sterke mann – Moskva, der han erklærte: «Vi har ingen fordommer mot russiske våpen. Vi er venner med russerne.» Seinere kunne den malayiske avisa Barisan melde at den militære hjelpa fra Sovjet hadde blitt innleda med bl. a. leveranser av ammunisjon og personalutdanning. I midten av 1969 er i alt verdien av den militære hjelpa nådd opp i flere hundre millioner dollars, ifølge «Malayan Bulletin» forsyner nå Sovjet de reaksjonære med jettfly, tanks, artilleri og krigsfartøy.

BURMA.

I mer enn 20 år har bøndene og undertrykte nasjonaliteter ført en væpna frigjøringskamp i Burma under ledelse av det kommunistiske partiet. Da frigjøringsstyrkene og den Nasjonale Demokratiske Front vant store seirer, tok ei gruppe militære makta, og landet er i dag et reaksjonært militærdiktatur med Ne Win som leder. I de siste åra har det også dukka opp stadig flere amerikanske rådgivere. Dette styret kaller Sovjet «revolusjonært» og Sovjet-ridsskriftet «Novoje Vremja» sier at Ne Wins tropper «gjør et godt inntrykk på folk» og «synes være veldisiplinerte». I samme organ oppfordrer man Ne Win til å «holde kruttet tørt» for å kunne bekjempe geriljaen.

Alt i 1964 ga Sovjet 90 millioner dollars i «u-hjelp» til regimet. I slutten av 1967 besøkte en Sovjet-delegasjon Rangoon for å diskutere mulighetene for mer Sovjet-hjelp og i et brev ga Kosygin regimet sin «fulle støtte». Siden har stadig større kvanta russiske våpen dukka opp i landet.

Ikke bare det at Sovjet-lederne forråder de sørøst-asiatiske folkenes rettfærdige kamp, de saboterer også det vietnamesiske folkets kamp ved at de leverer amerikansk krigsindustri verdifulle råstoffer.

I «Chemical and Engineering News» den 20/2 1967 står det å lese: «Sovjet-Unionen har solgt 2200 tonn magnesium til Dow Chemical. I denne uvanlige transaksjonen har Dow, verdens største produsent av magnesium, importert metaller fra Sovjet for å dekke akutte behov som har oppstått p. g. a. Vietnam-krigen og stigende etterspørsel fra konsumenter.» Dow peker på at innkjøpa er i samsvar med USA-regjeringas offisielle politikk med å «bygge bruer» til Sovjetunionen og de øst-europeiske landa der det er mulig. (Magnesium brukes til napalm.)

Den 30/8 1968 forlot et fullasta USA-fly med 214 USA-soldater og 17 manns besetning Japan for å frakte forsterkninger til Vietnam. Flyet kom ut av kurs og blei tvunget til å lande da det kom over sovjetisk luftrom. I stedet for å handle som anti-imperialister og holde flyet tilbake, lot Sovjet-myndighetene det like godt fortsette sin ferd til Vietnam.

Den 26/6 1969 ankom det første av flere russiske skip til Seattle i USA, lastet med titan, et uunnværlig metall for USA's flyindustri, som også gjelder B-52 bombefly.

I India fins det et statseid stålverk, Hindustan Steel Limited, som for en stor del er Sovjet-finansiert. Selskapet er en av Saigons viktigste leverandører.

Et annet eksempel på at Sovjet-lederne har andre hensikter i Asia enn å yte de undertrykte folkene full støtte i sin rettfærdige kamp, er planene om opprettelsen av et «kollektivt sikkerhetssystem i Asia». (Se avisutklipp.)

Både DRV og FNL har tatt avstand fra denne nytugaven av en stor militærallianse mellom imperialiststatene i verden. I Vietnam Courier (Hanoi) av 15/12-69 står det at «et såkalt «kollektivt sikkerhetssystem» i Sørøst-Asia og Stillehavsområdet i hovedsak er beregnet på å bruke asiater til å undertrykke asiater».

forts. neste side

Regjeringa støtter fascistene i Saigon

På et bortgjemt sted i ei større Oslo-avis stod følgende å lese 21/2 i år:

En million kroner til Røde Kors i Vietnam

Regjeringen bevilget i statsråd fredag en million kroner til Røde Kors ligaens humanitære hjelpeprogrammer i de enkelte deler av Vietnam, opplyser utenriksdepartementet til NTB.

Beøpet er stilt til rådighet på bakgrunn av en anmodning fra Røde Kors ligaen gjennom Norges Røde Kors. Samme anmodning er gått til de øvrige nordiske landsregjeringer, og hittil har Finland og Sverige bidratt med tilskudd. I Danmark er saka under bearbeidelse.

Regjeringsvedtaket er truffet på basis av ligaens utarbeidede behovsundersøkelser for de enkelte deler av Vietnam.

Solkom har til stadighet pekt på at den norske regjeringa har ført en halehengspolitikk til USA. NATO-medlemskapet har krevd sine »forpliktelser»: Bullpup-raketter til USA i Vietnam, norsk krigsforskning for Pentagon, militærøvelser for amerikanske Vietnamsoldater er noen eksempler.

I dag går det store flertallet av det norske folket mot USA's krig i Vietnam, derfor tør heller ikke den norske regjeringa å gi uttrykk for åpen støtte til den amerikanske krigføringa. Den støtter i det skjulte. Pengegaven til Røde Kors er det seineste eksemplet på det. — Men hvorfor er dette ei hjelp til USA i Vietnam?

»ASIATER HAR EN ANNEN INNSTILLING»

La oss først se på hvem som tar hand om Røde Kors-hjelpa i Saigon. Han heter Christian Hauser, er sveitser og sjef for Det Internasjonale Røde Kors i Saigon. I et intervju med USA-avisa Guardian 4/10 1969 sier han: »(På spørsmål om hva han mener om Saigon-juntaens behandling av krigsfanger) — Jeg tror at behandlingen er så bra som en kan vente seg av asiater.

— Betyr det at behandlingen fyller kravene fra 1949's Geneve-konvensjon?

— De må forstå at Geneve-konvensjonen ble skrevet av hvite mennesker — hvite mennesker som hadde liten erfaring med negrer og gule. Regler for hvite mennesker er en sak, vi er siviliserte. Men i disse landa er saker og ting annerledes. Asiater har en annen innstilling til lidelse og død.»

Hauser taler for Røde Kors her. Om han sier at alt er bra, da er alt bra, offisielt.

RØDE KORS

BLIR BRUKT I USA-IMPERIALISMENS KRIG.

Når man hjelper Vietnam, hjelper man enten Vietnams folk ved å støtte FNL, ellers så støtter man dets fiender når man putter penger i lommene på de korrupte USA-lakeiene i Saigon. Den norske regjeringas vedtak er, tross alle ønsker om »humanitære hjelpeprogrammer i de enkelte deler av Vietnam» ikke noe mer hjelp til Vietnams folk enn u-hjelp til Nixon.

Og hvem er det som styrer i Det Internasjonale Røde Kors — en annen uttalelse vil hjelpe til å belyse dette: Røde Kors sier i »PM 1/3 1966 om humanitær hjelp til Vietnam» om sin egen virksomhet der at »som regel er det vanskelig å opp- tre uten beskyttelse av amerikansk eller sørvietnamesisk militære utenfor Saigon og en del tilgrensende områder.

forts. neste side

forts. fra forrige side

I vår del av verden heter den »kollektive sikkerhetens» søster »all-europeisk sikkerhetsordning». Ei riktig vurdering av denne skumle militæralliansen ga etter vår mening Kampen Norge ut av NATO i en uttalelse på sitt 2. landsmøte i desember 1969:

»Et samarbeid mellom USA og de imperialistiske lederne i Sovjet i en fastere etablert og »legalisert» organisasjonsmessig form, er etterhvert blitt tvingende nødvendig for at makt og kontroll fortsatt skal kunne sikres innen de respektive interesseområdene. Begge parter har behov for ytterligere å minske spenningen og motsetningene seg i mellom, få fastere kontroll over sine lydriker og sikre seg mot nasjonale folkereisninger i sine respektive interesse- og innflytelsessfærer. Et av det planlagte sikkerhetssystemets hensikter er bl. a. at de troppestyrker NATO og Warszawapakten har oppmarsjert langs grensene kan nedtrappes og overflyttes til andre og viktigere gjøremål — slå ned folkereisninger med politisk godkjennelse og støtte fra den »annen» part.

Det planlagte all-europeiske sikkerhetssystemet som en avløsning (og videreføring) av NATO og Warszawapakten vil uansett hvilken form det får ikke gi noen som helst sikkerhet for folkene i Europa eller verden for øvrig, men tvert imot være et samordnet og mer effektivt middel for den eksisterende utbytting og undertrykking. Følgelig blir det for folkene i Vest-Europa et nytt og verre NATO, for folkene i Øst-Europa en ny og verre Warszawapakt. Utbyttinga og undertrykkinga blir dermed garantert av et system av NATO's og Warszawapaktens samlede og samordnede styrker, en imperialistisk sammenslutning av hittil ukjent størrelse og undertrykkingsmulighet.»

Som vi ser, de ledende imperialistmaktene rotter seg sammen mot verdens folk. Det blir derfor både viktig og riktig å reise parolen: Avvis imperialistenes militærallianser!

DEN NORSKE REGJERINGA OG RØDE KORS HJELPER SAIGON-JUNTAEN

Hjelpeaksjoner må også koordineres med de makthavendes program. (Vår uth. Red.) Dette kan føre til et tilsynelatende eller virkelig forhold som kan gi til og med humanitær hjelp et politisk anstrøk.»

Spørsmålet blir naturligvis: Hva er det Røde Kors foretar seg siden man behøver »beskyttelse fra amerikanske og sør-vietnamesiske tropper»?

For tida er det jo bare de reaksjonære på ytterste høyre fløy som sier at USA og Saigon beskytter folket i Vietnam.

Røde Kors følger en politikk som går ut på ikke å ta åpent stilling for en part i kriger og konflikter. Men i de angrepskrigene som USA-imperialismen får i stand, hjelper Røde Kors angriperen ved å framstille krigen som en ulykke eller naturkatastrofe, men unnlater å fordømme angriperen og søker å få folk til å tro at den humanitære hjelpa er den beste hjelpa en kan gi det angrepne folket. Røde Kors kaller bare på medlidenhet. I Vietnam der spørsmålet om hvem som er den skyldige er så klart, er politikken til Røde Kors en direkte støtte til angriperen USA.

STØTT FNL PÅ DETS EGNE VILKÅR!

I snart 10 år har FNL i Sør-Vietnam ført en rettferdig kamp for sosial og nasjonal frigjøring. I dag er kampen inne i en avgjørende fase og folket i Vietnam trenger vår støtte og solidaritet mer enn noensinne. *Politisk* kan vi støtte ved å utvikle den anti-imperialistiske bevegelsen i Norge og ved å slutte opp om Solkoms arbeid og FNL-gruppene, *moralsk* ved å kreve at den norske regjeringa bryter alle forbindelser med Saigon-juntaen og anerkjenner det vietnamesiske folkets to rettmessige representanter, DRV (Nord-Vietnam) og PRR (FNL-regjeringa), – og *materielt* kan vi støtte ved å sende små og store bidrag til Frigjøringsfondet for Vietnam pg. 20 50 32 som går uavkorta og uten betingelser til FNL.

**KREV BRUDD PÅ
ALLE FORBINDELSER MED SAIGON-JUNTAEN!
KREV STØTTE TIL FNL OG PRR!**

STØTT VIETNAMs folk på dets egne vilkår!

Enhver solidaritetsbevegelse må bygge på de objektive forholdene som eksisterer i hvert enkelt land. Parolen – Full støtte til FNL – betyr derfor ikke at FNLs organisasjonsform og standpunkter på ulike saker mekanisk overføres til Norge.

Når det gjelder innsamlingen til støtte for FNL må imidlertid parolen ha full gyldighet. Det er ikke opp til en solidaritetsbevegelse i Norge å bestemme hva de innsamlete midler skal brukes til i Vietnam. Vi har full tillit til at FNL anvender pengene til beste for Vietnams folk. FRIGJØRINGSFONDET, som er Solidaritetskomiteen for Vietnams innsamlingsfond, er organisert etter disse prinsipper. Ved at vi ikke stiller betingelser for hjelpen, men lar FNL fritt disponere over de innskutte beløp, gir vi FNL vår fulle politiske støtte. Vi støtter ikke FNL ut fra medlidenhet, men fordi vi står på deres side i deres rettferdige kamp mot USA-imperialistene og marionettene i Saigon. Den materielle støtten gjennom FRIGJØRINGSFONDET er derfor et uttrykk for solidaritet og ingen almisje. De innsamlete midler som kommer inn på postgiro 20 50 32, går uavkortet til FNL. Fondet har ingen administrasjonsutgifter. Regnskap offentliggjøres jevnlig.

I Norge prøver Vietnambevegelsen med sin nye innsamlingsaksjon »Vietnam 70» å svekke et solidarisk innsamlingsarbeid for Vietnams folk ved at det stilles humanitære betingelser for hjelpen. »Vietnam 70» vil at det norske folket skal gi penger ut fra medlidenhet med ofrene for krigen, til tross for at en representant for »Vietnam 70» har sagt at FNL anser den politiske støtten for å være den viktigste i Norge! Den innsamling som »Vietnam 70» arrangerer er ingen politisk støtte, men bidrar derimot til å tåkelegge det virkelige motsetningsforholdet i Vietnam ved at man ikke fullt ut stiller seg solidarisk med FNL. Vietnambevegelsen

har også hele tiden unnlatt å forklare årsaken til krigen, USA-imperialismen, og forsøker å bortforklare dette ved å snakke om at krigen er en tragedie og et meningsløst resultat av en feilslått politikk som videreføres av prestisjegrupper.

La de kommende måneder vise at det norske folket avviser en slik linje i innsamlingsarbeidet.

Den svenske regjeringa og USA-imperialismen

Da den svenske regjeringa anerkjente Nord-Vietnam og tillot at FNL (nå PRR) fikk åpne informasjonskontor i Stockholm, trodde mange at den svenske regjeringa hadde stilt seg på det vietnamesiske folkets side mot USA-imperialismen. Men anerkjennelsen av DRV og informasjonskontoret var først og fremst et uttrykk for den sterke opinionen mot

USA's krig i det svenske folket og var et resultat av de svenske FNL-gruppenes langvarige og harde arbeid. For i virkeligheten er den svenske regjeringas Vietnam-politikk mer preget av ettergivenhet for USA enn full støtte til Vietnams folk.

Kritikk fra maktthaverne i USA og fra svenske storbedrifter betyr mer for regjeringas Vietnampolitikk enn det vietnamesiske folkets interesser, den sterke svenske Vietnam-opinionen og t. o. m. regjeringas eget parti sine vedtak. Et talende eksempel er hendelsene omkring den støtten som Torsten Nilsson utlofte på den sosialdemokratiske partikongressen i september 1969.

LØFTET BLIR SVEKET

Der sa han at regjeringa »nå planlegger støtte og kreditter på over 200 millioner svenske kr. til Nord-Vietnam på mindre enn tre år». Han sa at han var overbevist om at »regjeringa har en sterk opinion bak seg» i dette spørsmålet. (Senere har regjeringa økt summen til 225 mill. sv. kr.)

Men hva hendte?

Da svenske storbedrifter og ledende kretser i USA ble opprørte, gjorde regjeringa en retrett.

- Torsten Nilsson publiserte en »bekreftigelse» i Dagens Nyheter 8. oktober.
- På en av sine reiser til FN hadde han et møte med USA's utenriksminister for å »forklare».
- Olof Palme løy i amerikansk TV om hva Nilsson hadde lovt på partikongressen.
- LO-sjefen Arne Geijer, som står regjeringa meget nær, reiste til USA for å »klare opp» for den reaksjonære fagforeningssjefen Gleason som truet med boikott av svenske fartøyer.

Nå er situasjonen den at det foreligger uklarhet om hva den humanitære støtten på 25 mill. kr. skal omfatte, og om når kredittene for gjenoppbygginga i DRV på 50 mill. kr. skal utgå.

Der ligger retretten: Ved partikongressen var det klart at hele hjelpen skulle begynne å utgå i juli 1970. I Dagens Nyheter sa Nilsson at ingen behøvde »å være redd for at gjenoppbyggingsstøtten skal igangsettes før krigens slutt».

Dessuten har det blitt sagt at ingen hjelp skal gå til Sør-Vietnam før etter krigens slutt (vi forutsetter at regjeringa med »Sør-Vietnam» mener det sørvietnamesiske folket, ikke Saigon-juntaen, og derfor påser at hjelpen skal gå til folkets representanter, PRR eller en kommende samlings-regjering som ikke styres fra USA).

Det er nå at all hjelp behøves mest – hjelp uten noen betingelser.

Regjeringas handlinger i dette spørsmålet er bare en del av og fortsettelse av dens Vietnampolitikk. Vi skal nå gå nærmere inn på denne politikken.

1. Den svenske regjeringa anerkjenner DRV

2. Den svenske regjeringa hjelper dollaren ut av krise

Torsten Nilsson: – Unnskyld, Onkel Sam –

DIREKTE STØTTE TIL USA

Det finnes mange eksempler på at regjeringa direkte støtter USA-imperialismen.

I begynnelsen av 1968 ga regjeringa sin støtte til dollaren ved det såkalte Forestamøtet, og dermed til USA's fortsatte krig i Vietnam, gjennom å gå med på forslaget om »spesielle trekningsretter», STR.

USA har lenge brukt mye penger utenlands for sin imperialistiske politikk og har derfor hatt underskudd i betalingsbalansen etter annen verdenskrig. Gjennom STR får de deltakende landene – innkludert USA – uvilkarlig rett til

å låne penger uten etterbetalingsgjeld for å løse slike problemer. Sverige kan altså tvinges til å bidra med penger til Vietnamkrigen. STR organiseres gjennom det USA-dominerte Internasjonale Valutafond.

INDIREKTE STØTTE TIL USA

Enda mer framtreddende er regjeringas ettergivenhet overfor makthaverne i USA og den indirekte støtten til USA's krigføring som denne ettergivenheten innbærer. Her er noen eksempler:

- Den 30. juli 1965 i Gävle holdt Olof Palme en tale som — uten at han nevnte FNL — ble oppfattet som en støtte til FNL og en fordekt kritikk av USA. Noen uker seinere talte Torsten Nilsson i det sosialdemokratiske partiets arbeidsutvalg. Hans tale ble stensilert av den svenske ambassaden i USA og ble distribuert der som en slags avstandtaken fra Palmes tale.
- I februar opphørte Sveriges handel med Nord-Vietnam etter amerikanske trusler om blokade av svenske fartøyer.
- Høsten 1966 forberedte Bertrand Russel en rettergang om Vietnamkrigen. På samme måte som bl. a. USA mot tyske krigsforbrytere etter annen verdenskrig. Man skulle gjøre undersøkelser på stedet i både Nord- og Sør-Vietnam for å få et bilde av USA's krigføring.

Russel skrev til den svenske regjeringa og spurte om vitneforhørene kunne holdes i Sverige. Regjeringa bøyde av og sa bl. a. at så lenge som »prosessen oppfattes som en negativ stillingstagen og volder negative reaksjoner i USA, må vi avvise tanken på at den holdes i Sverige» (Gøteborgs Handelstidning 6/12-66).

Men opinionen for Russeltribunalet var så sterk — til og med bl. a. i sosialdemokratiet — at regjeringa ble tvunget til å gi seg. Tribunalets første sesjon ble holdt i Stockholm i mai 1967. I USA-TV uttalte Tage Erlander seg med henvisning til ytringsfriheten og beklagde at tribunalet ikke kunne stoppes.

— De amerikanske Vietnamkrigsdesertørene som har flyktet til Sverige har ennå ikke fått innvilget politisk asyl. Motiveringa er bl. a. at ettersom de kommer fra et »demokrati» kan de ikke være politiske flyktninger. Med de rammes beviselig av harde fengselsstraffer om de vender tilbake til USA.

Man kan anta at regjeringa ikke vil gi dem politisk asyl ettersom det ville innebære en avstandstagen fra USA's Vietnamkrig og t. o. m. kanskje en fornektelse av det amerikanske »demokratiet».

MOT FNL-BEVEGELSEN

Når vi har sett regjeringas støtte til USA-imperialismen, forstår vi at det er i samsvar med dens politikk å bekjempe den aktive Vietnam-rørsla. Det har også skjedd:

Da noen FNL-aktivister våren 1965 begynte arbeidet for støtte til Vietnams folk og kamp mot USA-imperialismen, slo politiet til med vold. En aktivist ble dømt til 1300 sv. kr. i bøter og saksomkostninger fordi han hadde demonstrert på Hötorget i Stockholm med en plakate: »USA ut av Vietnam».

I 1967 grep politiet inn med batonger mot flere demonstrasjoner i Stockholm, bl. a. ved US Trade Center og USA-ambassaden. Flere ble stilt for retten og bøtelagt. 20. desember 1967 angrep politiet med hester, pisker og batonger de fredelige demonstrantene som kom ut fra Folkets Hus

etter et møte for å feire FNL's 7-årsdag. Til og med her fulgte harde dommer. Egentlig er regjeringa ansvarlig for disse forsøk på å fortie Vietnamopinionen.

Til og med etter 1967 har politiet grepet inn med vold mot demonstrasjoner, men tilbakeholdenheten har likevel vært større. Man innser antakelig at den åpenbare voldsbruken til dels ikke svekker Vietnam-rørsla, men i stedet skader regjeringas egen sak.

I et forsøk på i stedet å splitte Vitenam-rørsla, dannet kretser omkring regjeringa med Gunnar Myrdal i spissen »Svenska Komitten för Vietnam». De ledende i denne komiteen ser Vietnam-krigen som et tragisk mistak i den amerikanske politikken.

Man motarbeider De Förenade FNL-gruppene. Dette skjedde f. eks. ved den demonstrasjonen som Komitten fikk i stand 15. oktober 1969. DFFG ble først innbudt, men ble seinere nektet å holde en tale. Dessuten benyttet en av Komittens talere anledningen til å hylle »USA's demokrati» og angripe FNL-rørsla, i stedet for å fordømme USA-imperialismens krig i Vietnam.

NILSSON BEKLAGER

Stilt overfor den voksende Vietnam-rørslas styrke, kanskje også med tanke på valget, gjorde regjeringa i 1968 flere innrømmelser i Vietnamspørsmålet. FNL fikk tillatelse til å åpne et informasjonskontor i Stockholm, SAP's (det svenske sosialdemokratiske parti) solidaritetsfond besluttet å gi 10 mill. i humanitær hjelp til DRV og regjeringa anerkjente da også DRV i januar 1969.

Alt dette er bra og viser at Vietnam-rørslas iherdige arbeid har båret frukter. Men disse innrømmelsene kan ikke skjule det faktum at *regjeringas allmenne politikk betyr en støtte til USA-imperialismen.*

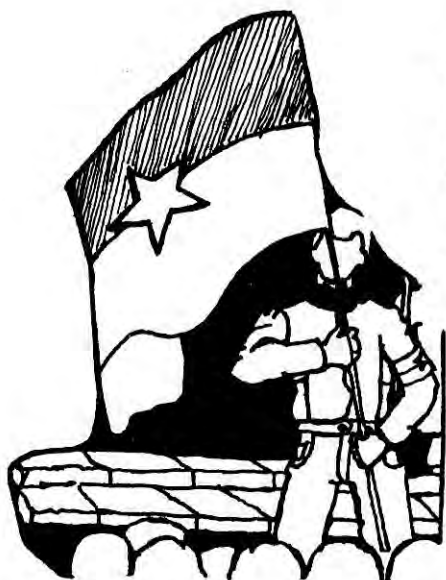
Foruten det som har vært tatt opp her, bør man legge merke til at regjeringa aldri har fordømt USA's angrepskrig. Den har bare følt »uro» for »det tragiske Vietnam-eventyret» (Torsten Nilsson på SAP's kongress 1969).

Et prakt eksempelpå regjeringas innstilling er Torsten Nilssons svar i et TV-intervju i juli 1966 etter at USA hadde bombet Hanoi og Haiphong. På et spørsmål om regjeringa tok avstand fra USA's politikk var svaret: »Bare det at jeg har sagt at det er beklagelig at amerikanerne har ansett det nødvendig å gripe til denne siste åtgjerd, sier jo alt hva angår den svenske regjeringas standpunkt.»

Etter Vietnam-Bulletinen.

Fra en av de svenske FNL-gruppene demonstrasjoner

FNL I NORGE

USA-imperialistenes krig mot det vietnamesiske folket viser stadig grellere sitt sanne ansikt. Mens de snakker om »vilje til fred», utvider de krigen til å gjelde ikke bare Vietnam, men også Laos, Thailand og Kambodsja, og de gjenopptar bombingene av Nord-Vietnam. Mens de snakker om »forsvar for demokratiet og den personlige friheten», utfører de masse mord på vietnamesiske kvinner, barn og gamle, hvilket My Lai er et grelt eksempel på. Dette er USA-imperialismen – Norges nærmeste NATO-allierte!

Solidaritetskomiteen for Vietnam (Solkom) hadde landsmøte i juni 1969. Dette landsmøtet pekte på at hovedoppgaven for FNL-gruppene måtte være den indre konsolideringen av organisasjonen, og for å lykkes i dette, å gi studiearbeidet første-prioritet. For å kunne føre en effektiv kamp mot USA-imperialismen, må vi kjenne USA-imperialismens årsaker og ytringsformer, for å vite hvor vi best kan ramme den. Landsmøtet pekte på at selv om USA-imperialistene blir kastet ut av Vietnam, eksisterer *imperialismen* fremdeles, og vi må derfor vie studiet av imperialismen stor oppmerksomhet.

Ny framgang,

Landsmøtets vedtak har i praksis vist seg å være riktige. Utviklingen i Sørøst-Asia har vist dette. Å sette studiearbeidet som hovedoppgaven for FNL-gruppene har ført til at hele organisasjonen er blitt konsolidert. Framgangen på lokalplanet er blitt enorm. Fra å være grupper som har blåst seg opp under en aksjon, drives det nå kontinuerlig arbeid over hele landet. Studiearbeidet har ført til en bedre forståelse av en jevn og seig kamp mot USA-imperialismen, en forståelse av at det er nødvendig med jevnt og trutt arbeid.

Denne forståelsen har også ført til en større spredning av »For Vietnam», som i 1969 økte opplaget til 15 000. Dette har igjen ført til opprettelsen av stadig nye FNL-grupper rundt om i landet – FNL-grupper som arbeider målbevisst med studier og spredning av materiell.

Radio Hanoi

SENDER HVER KVELD KL. 21.00 NYHETER
PÅ ENGELSK OVER KORTBØLGE. 19-METER-
BÅNDET ELLER 15 mhz.

DRAMMEN FNL-GRUPPE – STORE RESULTATER

Det er flere FNL-grupper som kunne trekkes fram som eksempler på utmerket arbeid. Drammen FNL-gruppe utmerker seg ved selvstendig og initiativrikt arbeid. Gruppen har møte en gang i uka, og driver regelmessige studier. De gir ut en stensilt avis, »Seier for FNL», som utkommer i 2 000 eksemplarer og deles ut gratis. Det første nummeret presenterte Drammen FNL-gruppe, og tok opp USA-imperialismens massemyrderier i Vietnam. Om salget av For Vietnam og innsamlinger til Frigjøringsfondet, sier gruppa følgende: »... Vi rekker fram bøssa og spør om folk vil støtte FNL og Frigjøringsfondet. Alle som gir noe får et blad. I 1969 samlet vi inn mer enn 3 000 kr. og vi gikk ut med ca. 800 For Vietnam, dvs. gjennomsnittlig kr. 3, 50 pr. blad. Det betyr at vi fint dekker alle utgifter og er i stand til å sende mye penger til Frigjøringsfondet. Tendenser til bare å samle inn penger og være gjerrige med For Vietnam har forekommet, men dette er sjølsagt feilaktig. Hovedoppgaven må vær å få spredd propaganda.»

Drammen FNL-gruppe er et godt eksempel på den lokale framgangen som er rådende over hele Norge.

FASCIST-FILMEN »GREEN BERETS» STANSET!

Da avisene meldte at fascist-filmen »Green Berets» skulle settes opp på norske kinoer, utløste dette en voldsom harme i store deler av det norske folket. Hadde man virkelig til hensikt å vise en film som hyllet folkemord, slik nazist-filmene gjorde det under krigen? Dette var ingen dokumentar-film, dette var en propaganda-film USA-imperialistene hadde produsert for å skjule sine egentlige hensikter i Vietnam. Protest-uttalelser og varsler om demonstrasjoner strømmet inn over Kinomatografene. Solidaritetskomiteen trykte en plakatt, »Stans fascist-filmen Green Berets», i flere tusen eksemplarer som ble spredd over hele landet.

Dette resulterte i følgende:

»Seven Arts», underavdelingen til filmselskapet Warner Bros som laget denne filmen, trakk filmen tilbake fra Norge. Direktør Narvesen, direktør for »Seven Arts», sa til avisene at man ikke finner det tilrådelig at filmen blir vist noe sted i Norge.

Dette er en seier for de norske FNL-aktivistene og alle progressive som har protestert mot at filmen blir vist. Dette er en konkret hjelp til det vietnamesiske folket. Dette viser at FNL-aktivistene og alle venner av det vietnamesiske folket er i besittelse av styrke. »Seven Arts» har nemlig helt rett: Det er ikke tilrådelig å vise fascist-filmen »Green Berets» i Norge. Filmene ville blitt møtt med protest-aksjoner og demonstrasjoner hvor enn den hadde blitt vist! Filmer som hyller *mord* på den vietnamesiske befolkninga skal ikke vises på norske kinoer!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

MEDISINERNES VIETNAM-AKSJON

Ved de medisinske fakultetene i Oslo og Bergen, har en gruppe studenter startet »Medisinernes Vietnam-aksjon». Ut fra sin spesielle situasjon som medisinerer, har de satt i gang en medikament-innsamling til FNL. De utgir en informasjonsbulletin, som bl. a. tar opp virkningen av napalm-brannbomber og liknende midler som USA-imperialismen bruker for å ødelegge og terrorisere sivilbefolkningen. Medisinernes Vietnam-aksjon har (ved årsskiftet 69/70) samlet inn medikamenter til en verdi av 15 000.

nye angrep, nye seirer.

FNL-AKTIVISTER MÅ KJEMPE FOR DEMOKRATISKE RETTIGHETER.

De norske myndighetene legger stadig større vekt på å hindre FNL-aktivistene i deres arbeid. Dette ser vi særlig tydelig i skolemyndighetens holdning til opprettelsen av FNL-grupper på skolene rundt om i landet.

På Yrkesskolen i Fredrikstad ble det i fjor høst vedtatt nye lover som ytterligere skal hindre bl. a. FNL-aktivister i å spre sitt materiell. Høyre-publikasjoner kan publiseres fritt. Rektor ved skolen uttalte at man skiller mellom forskjellige former for politikk . . . .

På en ungdomsskole i Oslo, Russeløkka, ville en lærer invitere formannen i Solidaritetskomiteen, Svein Johnsen, til samfunnsfagtimen. Han skulle legge fram sitt syn på FNL og Vietnam-krigen. Læreren innhentet skolestyrerens tillatelse på forhånd. Men midt i timen før Svein Johnsen skulle komme, fikk læreren beskjed om at saken måtte »nøyere overveies». Skolestyreren kunne tenke seg at folk fra Aftenposten og NATO slapp til før FNL-tilhengere. (!) Solkomrepresentanten måtte gå . . . .

Det grelleste eksemplet på knebling av FNL-aktivister er antakelig det som skjedde i Moss:

Moss FNL-gruppe ble startet under store vanskeligheter. Stiftelsesmøtet var berammet til Moss Gymnas, men skoleledelsen nektet først initiativtakerne å henge opp en plakatt

som skulle annonsere møtet. Derne ble lokalet på gymnasene nektet stilt til disposisjon, til tross for at tillatelse til å leie et klasserom allerede forelå. Begrunnelsen fra rektor var følgende: »Det er helt i tråd med Stortingets beslutninger. FNL er ikke godkjent av Norge, og organisasjonen arbeider ikke etter demokratiske prinsipper, men driver med bombe-attentater og andre voldshandlinger. Jeg godtar gladelig plakater som annonserer for demokratiske organisasjoner som AUF, Unge Høyre og Unge Venstre, men dette som nå har kommet opp, må jeg ta avstand fra.» (Moss Dagblad 16/12-69)

FNL-gruppa svarer i en løpeseddel som ble delt ut noen dager senere på stand i byen: ». . . Med en slik handling er det klart at skoleledelsen ønsker å undertrykke yringsfriheten for alle dem som solidariserer seg med det vietnamesiske folkets rettfærdige kamp. Den tar et politisk standpunkt i det den stiller seg på USA-imperialismen og det korrupte Thieu-regimets side, og går god for de metoder som disse anvender mot folket i Vietnam. Ved sin avstandtaker fra FNL, må skoleledelsen mene at dette er ikke-voldelige metoder utført av demokratiske organisasjoner: Terrorbombing, napalm, forgiftning av rismarker, massakre av sivile. Dette er verken ikke-vold eller demokrati! Skoleledelsen har kasta maska, og

FNL 9 år den 20. des.

FNLs 9-årsdag den 20. des. ble feiret med anti-imperialistiske aksjoner på flere steder over hele landet med pengeinnsamlinger, løpeseddelutdeling, bladsalg, stands m.m. — I Oslo

ble det avholdt en demonstrasjon med vel 1000 deltakere etterfulgt av et utemøte. Arrangør var FNL-gruppene i Oslo.

Ellers var det arrangementer og annen aktivitet på rundt 35 steder over hele landet.

det er klart for enhver at den står last og brast med folke-mordet som USA og deres lakeier (Thieu-klikken) utfører i Vietnam . . . FNL-gruppa i Moss lar seg selvsagt ikke stoppe av slike overgrep fra skoleledelsen eller andre reaksjonære, men fortsetter sitt arbeid til støtte for folket i Vietnam under parolene:

Full støtte til FNL!

USA ut av Vietnam!

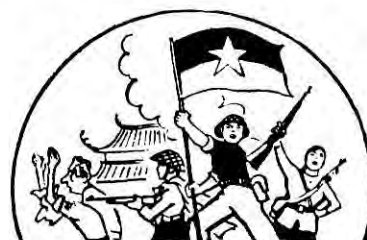
Bekjemp USA-imperialismen!

NATO ut av Norge! »

Det er sikkert en lang rekke eksempler som kunne føyes til. Felles for dem er: Mens skoleledelsen tidligere brukte en taktikk som gikk ut på å nekte opprettelsen av FNL-grupper på et rent formelt grunnlag, kaster de nå maska og trer fram med politiske begrunnelser. Dette bekrefter riktigheten av følgende punkt i Solkoms arbeidsprogram: »Full møte-, demonstrasjons- og ytringsfrihet! »

ØKT STØTTE TIL FRIGJØRINGSFONDET

Den siste tiden har vist en økt oppslutning om »Frigjøringsfondet for Vietnam postgiro 205032». Som en følge av FNL-gruppenes stigende aktivitet, har også agitasjonen for en sterkere støtte til FNL, også økonomisk, slått dypere røtter i det norske folket. Bare i desember 1969 kom det inn ca. 5 000 kroner til Frigjøringsfondet! Vanlige månedsbeløp har pleid å ligge på ca. 2 000.

STØTT VIETNAM-ukene økonomisk pg 20 29 81

Splittelsesforsøk avvist

»VIETNAM 70« – FORSØK PÅ SPLITTELSE

Etterhvert som den anti-imperialistiske bevegelsen vokser seg sterkere i det norske folket, har det vist seg at FNL-aktivistene har måttet ta opp kampen på to fronter. Hovedfienden er selvsagt USA-imperialismen, som mer og mer isoleres og svekkes. Den andre fronten hvor FNL-aktivistene har måttet ta opp kampen, er mot de som i ord sier seg å støtte det vietnamesiske folket, men som nekter å ta konsekvensen av sine erklæringer og bidrar til å splitte den anti-imperialistiske opinionen. Den nydannede »Vietnam 70« er en slik sammenslutning.

Denne nye komiteen er ikke annet enn en del underskrivere på et opprop som ingen FNL-aktivist har underskrevet (og er heller ikke blitt bedt om det). »Vietnam 70« ble startet på et møte i Oslo i begynnelsen av desember, arrangert av »Vietnambevegelsen« og Oslo Arbeidersamfunn (lokalavdeling av DNA i Oslo). Blant talerne var Tage Erlander, Tor Aspengren og Torbjørn Berntsen. Ingen av talerne gjorde forsøk på å klargjøre Vietnam-krigens årsaker. De gjorde derimot sitt beste for å unnskyldte og bortforklare at USA-imperialismen er den angripende part i Vietnam. Tage Erlander sa bl. a. at Vietnam-krigen var »en amerikansk tragedie« og at FNL og folket i Vietnam ikke måtte gjøre seg noen forhåpninger om militær seier over USA-imperialismen. (!)

»Bevegelsen«s målsetting er å starte en humanitær innsamling til FNL og DRV. Behovet for medisinsk hjelp er selvsagt til stede, men det er betingelsene for innsamlingen som er gale. I samtaler med Solkom har representanter for FNL uttalt at de selvsagt ikke stiller betingelser for å motta støtte og materiell hjelp, men foretrekker at pengene samles inn uten at det stilles forhåndsbetingelser for hva pengene skal anvendes til i Sør-Vietnam. Årsaken er at de anser den politiske støtten mer konsekvent når pengene gis betingelsesløst. Derfor har Solidaritetskomiteen organisert »Frigjøringsfondet for Vietnam postgiro 205032« etter disse prinsipper. FNL skal selv bestemme hvordan materiell hjelp skal anvendes.

»Vietnam 70« er på mange måter »Vietnambevegelsen«s fallitterklæring: Når »VB« ikke lykkes, finner en på noe nytt. En tar på seg nye klær, og håper at ingen skal finne ut hva man har under.

Tiden vil vise hvor langt de vil lykkes i sine splittelsesbestrebelse. At oppslutningen er særdeles svak, viser det faktum at de som delte ut løpesedler ved stiftelsesmøte til »V70«, var betalt for jobben. . . .

». . . jeg tror det er rent økonomisk, forretningsmessige grunner til å yte bidrag til økonomisk utvikling av de underutviklede land. Og det er denne tankegangen her: Hvor skal europeisk næringsliv i det lange løp finne sine markeder? Hva er det som er en av de dype årsaker til hele Vest-Europas økonomiske vanskeligheter? Er det ikke det at vi har tapt både våre markeder og våre leverandører, særlig når det gjelder råstoff? Vi har tapt Øst-Europa, vi har tapt China, vi har tapt en mengde markeder og leverandører i Asia. Jeg ser ikke noen store muligheter til noen vesentlig utvidelse av det amerikanske marked for europeisk eksport, og er det ikke på lang sikt en klok politikk å bidra til den økonomiske utvikling av andre land, slik at man faktisk er med på å bygge opp nye markeder? Sett ut fra et nøkternt forretningsmessig synspunkt, tror jeg dette er en lønnende investering. . . .»

(Finn Moe, Stortingsmelding nr. 63/1952)

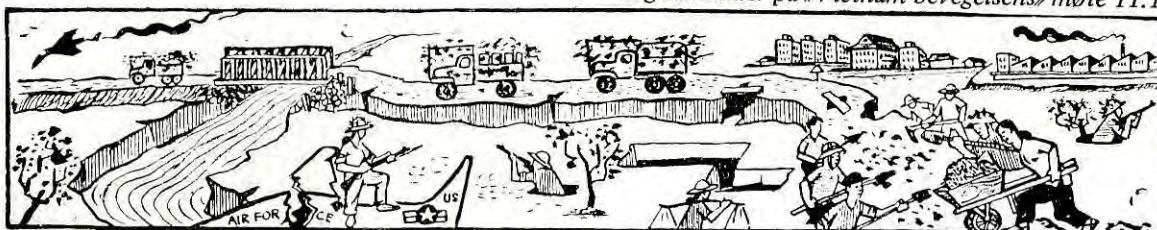
I dag driver ledende sosialdemokrater med noe de kaller for »Vietnambevegelsen i Norge«. Er dette for å støtte opp om det seirende vietnamesiske folket, mon tro, og bekjempe USA-imperialismen? – La oss se hva Arbeiderbladet kan referere fra deres møter:

«En amerikansk tragedie —»

Mange av oss, sa Erlander, har lært oss å respektere og beundre Amerika. Det har gjennom tidene vært et tilfluktssted, også for nordmenn og svensker, som flyktet dit fra sosial og religiøs undertrykkelse, og fra fattigdom. Ja, langt inn på 1900-tallet flyktet mange svensker dit for å unndra seg militærtjeneste, uten at de dermed ble ansett som desertører. Vi vet også at Amerika betydde mye for friheten både under første og annen verdenskrig. Mange har kanskje glemt at Marshallhjelpen etter krigen brøt en utvikling som ville betydd en stadig utdyping av fattigdommen i mange land i Europa.

På denne bakgrunn blir det nesten ubegripelig å erfare at USA nå er ute etter å trykke restene av gammelt kolonivelde i Vietnam, sa Erlander. Alt dette veves seg sammen til hva jeg vil kalle en amerikansk tragedie.

Tage Erlander på »Vietnam-bevegelsen«s møte 11.12.69.

ENHET I VIETNAM-ARBEIDET

Den 6. januar ble Solidaritetskomiteen for Vietnam innbudt til et fellesmøte mellom SFU, KU og «Vietnambevegelsen», for å arrangere et møte med to vietnamesiske piker fra My Lai. At Sol. kom. svarte ja takk på innbydelsen, vakte forbauselse, nesten forskrekkelse. Sol. kom. fikk inntrykk av at det slett ikke var meningen at Sol. kom. skulle si ja. Dette inntrykket ble bekreftet i en samtale med Arne Kokkvold, formannen i «Vietnambevegelsen», den 31. januar. Det hadde da stått i avisene at de to vietnamesiske pikene snart ankom til «Vietnambevegelsen». En Sol. kom.-representant spurte Arne Kokkvold om hvorfor det ikke var innkalt noe forberedende møte, slik avtalen var, og hvorfor det sto i avisene at de to vietnamesiske pikene bare skulle komme til «Vietnambevegelsen». Arne Kokkvold svarte: «Det har aldri vært meningen at Sol. kom. skulle være med». (!)

Meningen var at de vietnamesiske pikene skulle delta i møter i Oslo, Tønsberg, Bergen, Trondheim, Moss og Sagene

Lærerskole i Oslo. Etter at de to første møtene var holdt, ble resten av rundreisen avlyst. I en samtale med et styremedlem i Sol. kom. den 7. februar, uttalte den som sto for invitasjonen av Sol. kom. til «fellesarrangementet», at møtene i Tønsberg og Oslo hadde vært «en fiasko». Sol. kom. ble videre anklaget for ikke å ha gjort møtet i Oslo til et godt besøkt møte. (!)

«Vietnambevegelsen» gjorde en stor feil da de ikke ville samarbeide med Sol. kom. Når Sol. kom. arrangerer møter i Oslo, må man benytte de største salene som er tilgjengelige. Sol. kom. har videre et godt organisasjonsapparat over hele landet, som ville vært i stand til å arrangere vellykkede møter. Hvilken massebasis har «Vietnambevegelsen» som ikke en gang klarer å arrangere et nogenlunde respektabelt møte med to Vietnamesiske jenter fra My Lai? Bitterheten over USA-imperialismens massakrer i Vietnam er sterk i det norske folket. Hvilket uttrykk for dette var disse fiaskomøtene? Det hjalp ikke «VB» at de fikk god presseomtale på forhånd. Det er det grundige arbeidet ute blant folket som teller – noe som Sol.kom. gjentatte ganger har bevist.

Folket i de frigitte områdene i Sør-Vietnam mottar nyheter om seirer i folkekrigen med stor begeistring.

UTTALELSE FRA HALVÅRSMØTE FOR FNL-GRUPPENE I OSLO TILSLUTTA SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM:

Vedtatt 22. januar 1970.

Vi vil uttrykke vår fulle støtte til de av våre medlemmer som i dag soner fengselsstraffer for sitt arbeid i kampen mot USA-imperialismen.

En soner 30 dager for demonstrasjon utenfor USA-ambasaden, og to soner 4 måneder for politisk militærnekting.

Vi ser fengslingene som et ledd i de tiltak staten setter i verk for å undertrykke meninger som står i strid med regjeringas halehengspolitikk til lederne i USA.

Et anna eksempel på denne halehengspolitikken er statsmyndighetenes unnskyldning av direktør Siems våpenformidling til Israels hær som representerer USA-imperialismens interesser i Midt-Østen.

Israels militære overgrep har resultert i at tusener av palestina-arabere har blitt jaget fra sine hjem, og at sivilbefolkninga har blitt utsatt for omfattende terror i de okkuperte områdene.

Vi vil sette i verk nødvendige tiltak for å demonstrere mot og hindre at personer med myndighetenes stilltende godkjennelse og i kraft av sine økonomiske maktposisjoner kan opptre som våpenagenter til militaristiske krefter i land som driver imperialistisk undertrykkelse av andre land og nasjoner.

PROTESTER MOT REGJERINGAS HALEHENGSPOLITIKK TIL USA-IMPERIALISMEN! STØTT PALESTINA-ARABERNES FRIGJØRINGSKAMP! STØTT FNL!

*Fra demonstrasjonstoget på FNL's 9-årsdag
20. desember 1969, i Oslo.*

*FNL-aktivister selger For Vietnam
fra stående demonstrasjoner.*

JAPAN -en juniorpartner

Etter kapitulasjonen i siste verdenskrig, har Japan blitt USA's viktigste støttespiller og partner i Asia.

Alt i 1945 hadde de amerikanske væpna styrkene sikra seg store områder til baser. Disse basene ble et viktig ledd i USA's globale strategi. Dette ble kraftig understreka i Koreakrigen, da Japan tjente som hovedforsyningsbase for de amerikanske troppene. Okinawa ble også en viktig lagringsplass for atomvåpen, og er det fortsatt.

Ganske snart etter at krigen var over, tok USA til å satse på reaksjonære herskere i de forskjellige asiatiske landa, for dermed bedre å verne sine økonomiske interesser. Chiang Kai-shek i Kina, Bao Dai i Vietnam, Syngman Rhee i Korea og Sarit i Thailand var typiske for denne linja. Disse typene fikk store mengder militær-materiell og amerikanske »rådgivere» for dermed å kunne undertrykke folket mer effektivt.

Japan var et spesielt problem for USA. I den japanske grunnloven (skrevet av general Mc Arthurs personlige stab på 14 dager), var det uttrykkelig forbudt å gjenopprette noen japansk krigsmakt, samt å innføre noen form for verneplikt. Dette ble løst på følgende måte: I tillegg til det ordinære politiet ble det oppretta såkalte »sjøforsvarsstyrker». Dette ble fra begynnelsen av framstilt som et litt tyngre utstyrt politi, men var i virkeligheten en regulær hær, marine og flyvåpen. I de seinere åra har utgiftene til denne »sjø-forsvars hæren» auka kraftig, og nylig ble »sjøforsvars-kontoret» omgjort til et regulært forsvarsdepartement. USA oppfordrer nå åpent Japan til å spille sin rolle som stormakt i Sørøst-Asia, og nylig var en større japansk flåteavdeling på »besøk» i ei rekke sørøst-asiatiske havner. Den japanske »sjøforsvarshæren» har mange trekk felles med det tyske Reichswehr fra mellomkrigstida. Her som der bygger de på verva personell. Disse får ei meget grundig utdanning, og kan uten videre overta jobber som befal i en vernepliktig hær. Det er såleis ingen praktiske hindringer i vegen for at Japan på ny kan stille en millionhær på beina, slik som det skjedde i Tyskland i slutten av 30-åra. Hand i hand med dette øker presset fra den japanske regjeringa i militaristisk retning. De nye lærebøkene for barne- og ungdomsskolen framstiller den japanske krigføringa under siste krig i rosende ordelag og som ei »frigjøring» av koloniene i Sørøst-Asia.

På samme måte som en kan snakke om USA's imperialism, kan en i dag snakke om japanske imperialistiske interesser. Når den reaksjonære Sato-regjeringa snakker om at den »føler et spesielt ansvar for Taiwan og Sør-Korea» og er bekymret over »Asias sikkerhet», er dette en annen måte å si at »vi må beskytte våre egne økonomiske interesser sjøl». Japan er i ferd med å slå seg kraftig opp som imperialistmakt i Asia. — Det amerikanske bladet Newsweek skriver da også 9. februar i år: »Siste år hadde Japan et overskudd på 2 milliarder dollar i handel med andre asiatiske land.»

I Sør-Korea kontrollerer japanske monopoler landets innførsel av stål, maskiner, kunstgjødsel og syntetiske fibrer. Landet har alt lenge vært avhengig av japansk ris og i 1970 vil Sør-Korea motta mer enn 500 000 tonn ris under påskudd av »krigsforberedelser».

Indonesia. Siden fascistene kom til makta i 1965, har utenlandsk kapital flomma inn i landet og skapt allslags økonomiske kriser. Etter hva som opplyses i indonesiske aviser har japanske kapitalinteresser sikra seg vidtgående rettigheter når det gjelder landets olje, gruver, bauxitt, sink og koppermalm. Samtidig dumper Japan jordbruksprodukter på det indonesiske markedet til så lave priser at indonesisk landbruk ruineres.

I »Malaysia» kontrollerer Japan all jernmalm-eksport, 53 % av tommereksporten og 19 % av tinnnet. For *Filipinene* del behersker japanske interesser 80 % av tømmer og koppereksporten, og i *Thailand* ligger Japan på topp sammen med USA når det gjelder utenlandsk kapital.

UNDERTRYKKELSE OG UTSUGNING FØDER MOTSTAND OG KAMP

Når imperialistene ekspanderer, fører det til kriger som de sjøl går under i, Vietnam-krigen er et forende eksempel på det.

I dag har Japan begynt å sende »frivillige tjenestekorps» til flere land etter mønster av USA's »fredskorps». De snakker om nødvendigheten av å opprette et »internasjonalt sjøpolit» i området og krever at det blir bygd »strategiske veger» på Filipinene »i tilfelle krig». At Japan igjen begynner å få militaristiske ambisjoner skulle forsvarsbudsjettet for 1970 gi en pekepinn om, det lyder på 570 000 mill. yen, som er ei auke på 17,7 % fra i fjor.

Når Nixon snakker om »av-amerikanisering» av USA's aggresjon mot folkene i Asia, dvs. la »asiater bekjempe asiater», er det lett å skjønne at Japan vil spille en sentral rolle i denne planen. Etter Nixon-Sato-drøftingene i fjor høst, står alt slik: USA vil beholde sine baser i Japan og ellers i Asia, men vil overlate mye av det »militære ansvaret» til forskjellige marionetteregimer, i første rekke til Japan. USA vil overlate noe av administrasjonen av Okinawa-basen til Japan, men samtidig vil det skje ei økt opprustning av Japan. En kan faktisk snakke om ei »okinawisering» av hele Japan. Dette kan bekreftes gjennom de store våpenleveransene fra USA i det siste og omflyttinga av en del baser i landet fra Hokkaido (nær Sovjet) til Kyushu (nær Kina og Korea).

»Et industrielt Japan og et jordbruks-Sørøst-Asia» er de planene den japanske monopolkapitalen prøver å virkeliggjøre i Sørøst-Asia. Det er denne politikken USA-imperialismen lenge har fulgt, så juniorpartnerens skjebne vil derfor ventelig ikke bli noe bedre enn mesterens i dette området av verden der folket er på offensiven.

SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Solidaritetskomiteen for Vietnam er en sammenlutning av FNL-grupper og Vietnam-komiteer spredd over hele Norge. Vår organisasjon arbeider for å spre kunnskap om hva som virkelig skjer i Vietnam, og søker å gi analyser av årsaken til USAs krigføring i Vietnam og andre undertrykkelseskrieger. Dessuten er pengeinnsamlinger til FNL gjennom Frigjøringsfondet for Vietnam en viktig hovedoppgave for organisasjonen. Pengene som kom-

mer inn på Frigjøringsfondet går i sin helhet til FNL, som selv kan avgjøre hva midlene skal brukes til uten at vi her i Norge stiller noen betingelser for anvendelsen.

Alle som er enige i Solidaritetskomiteens politiske målsetting og vil arbeide aktivt for Vietnams folk, kan bli medlem av lokalavdelingene Landssekretariatets adresse er: **Boks 558, Oslo Sentrum,** Tlf.: 20 76 84.

SOLIDARITETSKOMITEENS POLITISKE MÅLSETTING:

Den Norske Solidaritetskomité for Vietnam vil arbeide for aktiv norsk solidaritet med det vietnamesiske folk, som i Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam og Den Demokratiske Republikken Vietnam kjemper for nasjonal uavhengighet og sosial rettferd.

Solidaritetskomiteen støtter også andre nasjonale Frigjøringsbevegelser som kjemper mot utbytting og ufrihet.

Solidaritetskomiteen arbeider for norsk løsrivelse fra den imperialistiske militæralliansen NATO, og for brudd på de forbindelser som knytter Norge til den imperialistiske blokk.

Komiteen har disse hovedparolene:

1. Full støtte til FNL!
2. USA ut av Vietnam!
3. Bekjemp USA-imperialismen!
4. NATO ut av Norge!

Gå med i Vietnam-arbeidet

LISTE OVER FNL-GRUPPER

ARENDAL Øyvind Martinsen Sandvikavn. 191 Hisøy	FREDRIKSTAD Fredrikstad Solkom Glemmensgt. 1	HAMMERFEST Heikki Hansen Bybo 139	KRAGERØ Bjørn Isachsen Havna 44	RANA Guri Alterskjær Sentralbiblioteket Mo i Rana	VARDØ Torbjørn Martinsen Boks 86
BERGEN Bergenskomiteen Boks 2827	GJØVIK Michael Hall Solås Sjukehus	HEMNES Helge Bleikvassfors Hemnesberget	KRISTIANSAND Egil Engeland Rådhusgt. 36	SANDNESSJØEN Tor Helge Allern Sandnessjøen Sjukehus Boks 312	VÅGAN Lillian Rodahl Nonshaugen Svolvær
DRAMMEN Rolf Hansen Tunvn. 15	GUDBRANDSDALEN Hans Rustad c/o Green Vinstra	HORTEN Jørn Nyberg Åsgt. 8	LEVANGER Sverre Tiller Elevheimen	SKIEN Arne Hagen Elvevegen 46 Borgestad	ØYSTESE Anders Hallanger Gymnaset
FANA Nils Tore Lund Boks 96 Hop	HALDEN Pro Marcussen Halden Arbeiderblad	KIRKENES Stein Larsen Le-Maires veg 14 a	MOLDE Helge Tjelde Molde Gymnas	STEINKJER Tor Frøseth Tranavegen 21 a	ÅLESUND Ålesund FNL-gruppe Boks 595

January 27, 1969
No. 201
6th Year

Information Weekly - E.O. 46 Tran Hung Dao Street, Hanoi Democratic Republic of Viet Nam

SOUTH VIET NAM NATIONAL FRONT FOR LIBERATION INFORMATION COMMISSION

MOSJØEN
Leif Granmo
R. Amundsens vei 7
Olderskog

TROMSØ
Elin Sørvig
Grimsbyvn. 4

MOSS
Moss FNL-gruppe
Boks 70

TRONDHEIM
Trondheim FNL-grupper
Boks 1207

NATO UT AV NORGE - NORGE FOR FOLKET

FRITT NORGE

ORGAN FOR KAMPANJEN NORGE UT AV NATO

NR 1 - 1970 PRIS KR 1.-

FRITT NORGE, organ for Kampanjen NORGE UT AV NATO. Avis kommer ut med 5-6 nr. pr. år. Støtteabonnement koster kr. 15,- pr. år. Pengene innbetales til postgirokonto 20 80 05. Redaksjonens adresse: postboks 1578, Vika, Oslo 1. Send bidrag, kritikk og gode forslag til redaksjonen.

Vietnam Courier kommer hver uke, Vietnam in Struggle hver 14. dag. Abonnement tegnes gjennom Solidaritetskomiteen for Vietnam, Boks 558 sentrum, Oslo 1. Et årsabonnement koster kr. 15.

for vietnam

Boks 558, Oslo Sentrum

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Et årsabonnement koster kr. 15,- og kan betales inn over postgiro nr. 20 29 81. Merk talongen hva beløpet gjelder. Abonnementet gjelder også andre trykksaker som Solidaritetskomiteen gir ut. Alt materiell kan bestilles fra Solidaritetskomiteen for Vietnam, Boks 558, Oslo Sentrum.

Red. og ansv. utgiver: H. Rekkedal.
Redaksjonens adresse er: Boks 558,
Oslo Sentrum.

INNHold

Ny studiesirkel fra Solkom	s. 2
Strået Nixon klynger seg til	s. 3
FNL seirer	s. 4
FNL leder folket	s. 5
PRR er folkets regjering	s. 6
Fordøm USA-imperialismens folkemord	s. 7
Hva skjedde i Hue	s. 8
Det strategiske Laos	s. 9
Thailand, nytt stormsenner	s. 10
Norsk kapital i USA-imperialismens kjølvann	s. 18
Falsk støtte, sant svik	s. 19
Regjeringa støtter fascistene i Saigon	s. 20
Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår	s. 21
Den svenske regjeringa og USA-imperialismen	s. 22
FNL i Norge	s. 24
Japan, en juniorpartner	s. 30
Kontaktlister m. m.	s. 31

STØTT FNL!

FRIGJØRINGS- FONDET

postgiro

20 50 32

BOKS 558, SENTRUM, OSLO 1.